

កិច្ចសម្ភាសរបស់ពូម៉ៅ សុជាតិ

ក៖ អ្នកសម្ភាសឈ្មោះ ហេង សុជីវី សុជាតិ

ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសម្ភាសម៉ៅ

ក៖ ចាស!មុនដំបូងសូមជំរាបសួរពូ!

ខ៖ បាទ!ជំរាបសួរក្លាយ!

ក៖

ចាស!អី!... នៅក្នុងថ្ងៃនេះខ្ញុំមានឪកាសដើម្បីនឹងមកសម្ភាសដល់ពូ!ផ្ទាល់ហើយខ្ញុំ នឹងបានធ្វើការស្រុកចិត្តនៅក្នុងគំរោងរបស់ខាងសាលាBYUនៅខាងសហរដ្ឋអាមេរិកណាពូ!

ខ៖ បាទ!

ក៖

ហើយគំរោងរបស់ខាងសាលាមួយនេះគឺជាចង់ជួយចង់ក្រងពង្សប្រវត្តិរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាដែលមានវ័យចាប់ពី៣៥ឡើងអំពីជីវិតបទពិសោធន៍របស់គាត់តាំងពីមុននឹងមកដល់ពេលសម័យឥឡូវដែលគាត់ធ្លាប់នឹងបានឆ្លងកាត់អីនឹងខ្លះដើម្បីនឹងចែកចាយទុកអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយគេបានស្តាប់ដែរណាពូ!

ខ៖ បាទ!

ក៖

ចាសពូចឹងនៅក្នុងថ្ងៃនេះចឹងខ្ញុំមានឪកាសដើម្បីនឹងមកសម្ភាសនឹងដល់ពូផ្ទាល់ចឹងតើពូនឹងអនុញ្ញាតដើម្បីអោយខ្ញុំនឹងធ្វើការថតសំលេងរបស់ពូនឹងរូបរបស់ពូយកទៅដាក់នៅក្នុងវេបសាយរបស់ខាងសាលាដើម្បីនឹងទុកអោយគេដូចជាក្មេងនៅជំនាន់ក្រោយទៀតគេបានស្តាប់ដែរឬទេពូ?

ខ៖ បាទតើ!

ក៖

ចាស!អរគុណពូហើយចឹងពូនៅក្នុងការសម្ភាសន៍នៅក្នុងថ្ងៃនេះគឺជាថ្ងៃទី៣០ខែ៧ ឆ្នាំ២០១៨ហើយការសម្ភាសន៍ជាមុនដំបូងសូមសួរឈ្មោះពូតើពូមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំបាទមានឈ្មោះថា ម៉ៅ សុជាតិ។

ក៖ ចាសពូចឹងឈ្មោះនេះនឹងត្រូវជាមួយនឹងអត្តសញ្ញាណប័ត្រដែរឬទេពូ?

ខ៖ បាទ!ត្រូវតែម្តង!

ក៖ ចាស!ហើយចឹងឈ្មោះរបស់ពូនឹងមានឈ្មោះហៅក្រៅផ្សេងពីនេះដែរឬទេ?

ខ៖

ហៅក្រៅនឹងមានតើឈ្មោះនឹងវាច្រើនដែរយើងនឹងមិនអាចនឹងកំណត់បាននឹងណា!ទៅតាមនៅកន្លែងមួយៗដែលគេនឹងបានស្តាប់ខ្ញុំនឹង!

ក៖ ចាស!ចឹងមានឈ្មោះអីគេខ្លះដែរទៅ?

ខ៖ មានឈ្មោះដូចជា វ៉ា ភាព ឈ្មោះ ជាតិ

ហើយនឹងមានឈ្មោះមួយទៀតនឹងគឺមានឈ្មោះថា ជាតិព្រៃស ដែលគេបានស្គាល់។

ក៖ អូ!ហើយចឹងមូលហេតុអ្វីបានជាគេបានដាក់ឈ្មោះរបស់ពូនឹងបានច្រើនចឹង?

ខ៖ នេះគឺជាហេតុសន្ទនារបស់គេ

ដែលពេលនឹងគេនឹងបានដាក់អោយខ្ញុំនឹងលេងនឹង!

ក៖ចឹង!

ខ៖ គេទុកជាការដែលបានរាប់អានគ្នានឹងទុកឈ្មោះនឹងជាអនុសាវរិយ៍។

ក៖

ហី!...ចាស!ត្រូវហើយលោកពូ!ហើយអី!...ទាក់ទងជាមួយនឹងឈ្មោះនឹងផងដែរពូតើឪពុកម្តាយរបស់ពូបានដាក់នឹងអោយមានអត្ថន័យយ៉ាងម៉េចដែរឬទេឈ្មោះនេះនឹង?

ខ៖ ពាក្យថា ម៉ៅ

សុជាតិនឹងគឺជានាមត្រកូលរបស់ម្តាយចិញ្ចឹមរបស់ខ្ញុំដែលគាត់បានខំចិញ្ចឹមខ្ញុំនឹង

ងហើយបានបីបាច់កាំងពីខ្ញុំនឹងបាននៅរាងក្រហមរងានឹងមករហូតមកដល់ពេល
លក្ខន្តរនេះនឹង។

ក៖ បាទ! ហី!... ចឹងពូសពូថ្ងៃនេះនឹងកើលោកពូមានអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ខ៖ ខ្ញុំបានមានអាយុបាន៣៤ឆ្នាំ!

ក៖ បាទ! នៅខ្វះខាតទៀត!

ខ៖ បាទនៅខ្វះខាតទៀតនឹងគ្រាប់៣៥ឆ្នាំហើយបាទ!

ក៖ តែពូនឹងអាចចែកចាយនូវបទពិសោធន៍ដែលពូមានត្រូវអត់ពូ?

ខ៖ មាន!

ក៖ បាទ!

ខ៖
ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍នឹងច្រើនណាស់នៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំនឹងដែរខ្ញុំបានធ្លាប់ជួប
។

ក៖ បាទ!

ខ៖
ទី១នឹងកាលដែលខ្ញុំនឹងបានកើតនៅទីកន្លែងទឹកថ្លានឹងកាំងពីខ្ញុំនឹងបានដឹងក្តីនឹង
ដមកខ្ញុំនឹងបាននៅទីកន្លែងនឹងរហូតមក!

ក៖ ហី!...

ខ៖
កាំងពីនៅក្នុងទឹកថ្លានឹងជាដំរាលនៅឡើយកាលនឹងនុងមិនទាន់នឹងមានផ្ទះសំ
បែង មិនទាន់មានសណ្តាការមិនទាន់មានការវាសាំ។

សុទ្ធតែវាលនឹងទាំងអស់កាលនឹងមានតែដីស្រែគ្រាប់យ៉ាងទាំងអស់!

ក៖ នឹងហើយ! ពូ...

ខ៖
ដូចនៅក្នុងទីវត្តអារាមនឹងចឹងណា! កាលនៅពេលមុនដំបូងនឹងកាលនឹងពីមុន
នឹងមកនឹងមានតែព្រះវិហារបាស់នឹងខនោះទេតែដល់ពេលបានក្រោយនឹងមក
មានការសង់វិហារហើយកាលពីមុននឹងនៅកន្លែងដែលគេបានសាងសង់ព្រះវិហារ
នឹងកាលពីមុននឹងមកនឹងគឺសុទ្ធតែជាផ្ទះខ្មោច។

ក៖ ហី!... បាទ!

ខ៖
ចឹងហើយនឹងបានជាគេនឹងបានល្អសង្ឃរដ្ឋាននឹងហើយចឹងបានជាគេនឹងបាន
ចាប់ផ្តើមសាងសង់ធ្វើជាព្រះវិហារនឹង។

ក៖ បាទ! ចឹងពូបានកើតនៅឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំនឹងបានកើតនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨៤។

ក៖ បាទ! ពូហើយឆ្នាំចន្ទ្រកៈគឺរបស់ខ្មែរយើងនឹងពូមានបាននៅចាំដែរឬទេ?

ខ៖ ឆ្នាំចន្ទ្រកៈគឺរបស់ខ្មែរយើងនឹងអី!...

ក៖ ដែលពូបានកើតនឹងណា!

ខ៖ ពុទ្ធសាសត្រាជ!

ក៖
នឹងហើយពុទ្ធសាសត្រាជ! ហើយនៅប៉ុន្មានរោកហើយនឹងបានកើតនៅក្នុងខែខ្មែរ
យើងនឹងអីគេដែរសំរាប់ខែខ្មែរយើងនឹងណា?

ខ៖ សំរាប់ខែខ្មែរនឹងខ្ញុំនឹងវាបានភ្លេចអីនឹងដែរទៅហើយ

ព្រោះអីវាអត់នឹងបានសិក្សាដល់កំរិតនេះនឹងទេ!

ក៖ ហី!...

ខ៖ ព្រោះអីខ្ញុំនឹងកំពុងតែនឹងបានរៀនធម៌នឹងជាបណ្តើរៗនឹងហើយ!

ក៖ បាទ! ពូ!

ខ៖ តែគ្រាន់ថារៀនធម៌នឹងរៀនអត់បាននឹងចាំនោះទេ!

ក៖ បាទ! ហើយចំពោះឆ្នាំពុទ្ធសាសត្រាជវិញ?

ខ៖ បាទ!ចំពោះឆ្នាំពុទ្ធសាសគ្រាជនឹងវាកើតនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨៤។

ក៖ អូ!នឹងគឺជាឆ្នាំគ្រឹះសាសគ្រាជ ! តែសំរាប់ឆ្នាំពុទ្ធសាសគ្រាជ!

ខ៖ បើសិនជាឆ្នាំពុទ្ធសាសគ្រាជវិញនឹងបើសិនជាកើតទៅនឹងវា ...

ក៖ ហី!

ខ៖ ១៥៤០អេស! ១៥៨៤នឹងដូចតែគ្នានឹង!

ក៖ អត់នោះទេពុទ្ធសាសគ្រាជច្រើនជាង!

២០០០ឆ្នាំជាងតែអត់អីនោះទេពូ!ចឹងបើសិនជាពូអត់នឹងបានចាំនឹងចឹងណា!

ខ៖ បាទ!

ក៖

តែសំរាប់នឹងនៅក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ត្ររបស់ពូវិញនឹងបានត្រូវជាមួយនឹងឆ្នាំកំណើតនៅក្នុងគ្រឹះសាសគ្រាជនឹងដែរឬទេ?

ខ៖ ត្រូវ! ត្រូវគ្នា!

ក៖ បាទ!ហើយចឹងពូមានបានយកអត្តសញ្ញាណប័ត្រមកដែរឬក៏អត់?

ខ៖

អត្តសញ្ញាណប័ត្ររបស់ខ្ញុំនឹងតាំងពីបានឈ្មោះគ្មាននឹងជាមួយនឹងគ្រួសារនឹងមកនឹងចឹងអត្តសញ្ញាណប័ត្ររបស់ខ្ញុំនឹងក៏បានបាត់បង់អស់ទៅ!

ក៖ អត់អីនឹងទេចឹង!ចឹងពូមានស្រុកកំណើតនៅឯណាដែរ?

ខ៖ ស្រុកកំណើតរបស់ខ្ញុំនឹងគឺនៅក្នុងទឹកថ្លានឹង!

ក៖ បាទ!

ខ៖

នៅក្នុងភូមិទឹកថ្លានឹងសង្កាត់ទឹកថ្លានឹងនៅក្នុងខណ្ឌឫស្សីកែវតែមកដល់ពេលឥឡូវនឹងគេលែងមានដាក់នៅក្នុងខណ្ឌឫស្សីកែវនឹងទៀតហើយគេបានមកដាក់នៅក្នុងខណ្ឌសែនសុខនឹងវិញម្តង។

ក៖ នឹងហើយពូ!

ពូហើយនឹងចឹងជាទីតាំងស្រុកកំណើតនឹងទីតាំងរស់នៅមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ននឹងគឺនៅនឹងរហូតមកតែម្តង?

ខ៖

បាទ!កាលនឹងខ្ញុំបានរស់នៅក្នុងភូមិនឹងតាំងពីពេលដែលខ្ញុំនឹងមានបងប្អូននឹងនៅតូចៗមក។

ក៖

ចឹងបងប្អូនរបស់ពូវិញនឹងគាត់មានប៉ុន្មាននាក់ដែរហើយគាត់មានឈ្មោះអ្វីគេខ្លះដែរទៅ?

ខ៖ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំនឹងមានតែ២នាក់នឹងមាន៣នាក់តាំងបងប្អូនមួយទៀត។

ក៖ ហី!

ខ៖

តែចំពោះបងប្អូននឹងគាត់បានបែកផ្ទះនឹងបានយូរណាស់ហើយ!នៅសល់តែខ្ញុំនឹងជាមួយនឹងបងក្សាល។

ក៖ បាទ!ហើយនៅសល់បានប៉ុន្មាននាក់២នាក់?

ខ៖ ២នាក់!

ក៖ បាទ!ហើយពូជាកូនទីប៉ុន្មាននៃគ្រួសារ?

ខ៖ ខ្ញុំនឹងជាកូនពៅគេបង្អស់។

ក៖

នឹងហើយចឹងលោកពូបាននៅចង់ចាំអីគេខ្លះជាមួយនឹងបងប្អូនរបស់លោកពូដែរ?

ខ៖ ប្រវត្តិអនុស្សាវរីយ៍ជាមួយនឹងបងប្អូននឹងវាច្រើនណាស់ក៏សត់នឹងកំជាមួយនឹងគ្នា!ហើយតាំងពីខ្ញុំនឹងបានដឹងក្តីនឹងមកនឹងកាលនឹង

នុងខ្ញុំនឹងបានមើលឃើញថាគាត់នឹងបានខំប្រឹងរៀនណាស់អត់តែខ្ញុំនឹងមួយ
នោះទេ។

ក៖ ហី!...

ខ៖

ខ្ញុំនឹងទៅចូលចិត្តមុនជំនាញនឹងផ្សេងនឹង! ដូចជាមុខជំនាញខាងជួសជុលឡាន
ជួសជុលម៉ូតូវិទ្យុនឹងម៉ាញ៉េប្រាក់ផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍នឹងប្រាក់មានផ្នែកផ្សេងៗទៀតនឹង ល
នឹង ល។ អាតិសង់រាប់ជំនាញដែលខ្ញុំនឹងបានចូលចិត្ត។

ក៖

ចាសព្យ! ហើយនៅពេលក្មេងៗនឹងកាលនឹងនុះពូបានចូលចិត្តនឹងបានលេងអ្វី
គេខ្លះដែរជាមួយនឹងពួកគាត់ពូ?

ខ៖ បងស្រីរបស់ខ្ញុំនឹងកាលនឹងគាត់នឹងពេញក្រមុំហើយចឹងកាលនឹងនុងខ្ញុំនឹងអ
ត់ដែរបានលេងអីជាមួយនឹងគាត់នោះទេហើយខ្ញុំនឹងបានលេងនឹងបានលេងតែ
ជាមួយនឹងសុទ្ធតែស្រីនឹង!

ក៖

កាលដែលពូនឹងនៅក្មេងៗនឹងកាលនឹងពូនៅជាកុមារភាពនឹងចឹងណា! ចឹងហើ
យកាលនឹងពូមានបាននៅចាំអីខ្លះដូចជាមានសកម្មភាពអីដែរបានពូគិតថាស
ប្បាយជាមួយនឹងបងប្អូនពូដែលបានលេងជាមួយនឹងគ្នាហើយមានជាអនុស្សាវរី
យ?

ខ៖

ខ្ញុំនឹងមិនដែលបាននឹងសប្បាយជាមួយនឹងគ្រួសារនោះទេព្រោះអីក្រុមគ្រួសាររប
ស់ខ្ញុំនឹងកាលនឹងគាត់គឺជាអ្នកដែលធ្វើការងារនឹងទាំងអស់ហើយនឹងជាអ្នកដែល
រៀនសូត្រនឹងទាំងអស់គ្នា! ចឹងដល់ពេលព្រឹកព្រលឹមឡើងនឹងដឹងតែនឹងបាន
ចែកផ្លូវគ្នានឹងទៅរាងៗខ្លួនដល់ពេលល្ងាចឡើងនឹងបានមកដល់ផ្ទះហូបបាយជា
មួយនឹងគ្នានឹងជាធម្មតា។

ក៖ ចាស!

ខ៖ ហើយគេនឹងក៏បានចូលដេកទៅរាងៗខ្លួនចឹងទៅ!

ក៖

ចាស! ចឹងឥឡូវនឹងបងប្អូនរបស់ពូនឹងគាត់នៅឯណាហើយពួកគាត់បានធ្វើអ្វីខ្លះ
ដែរហើយ?

ខ៖ ឥឡូវនឹងគាត់ជាបណ្ឌិតសាស្ត្រចារ្យមួយខាងផ្នែកអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ!

គាត់មានឈ្មោះថា ម៉ៅ ក្យាណ

ហើយមកដល់សព្វថ្ងៃនេះនឹងគាត់បានធ្វើការជាមន្ត្រីរាជការនឹងនៅឯសកលវិទ្យា
ល័យជាស៊ីមសន្តមុខ។

ក៖ ចាសព្យ!

ខ៖

អាតិសងហើយដែលគាត់នឹងគឺជាគ្រូខ្មែរយើងនឹងដើម្បីនឹងបានធ្វើការអប់រំអោយ
ទៅដល់កូនចៅខ្មែរយើងនឹងជំនាន់ក្រោយទៀតសំរាប់ខ្មែរយើង។

ក៖

ចាស! អូល្អមែនទែនបងប្អូនរបស់ពូហើយចឹងពូចុះចំណែកឯបងប្អូនរបស់ពូដដែល
នឹងទៀតតើពូបានចាំគាត់ដែលឬទេ?

ខ៖ បងប្អូនផ្សេងទៀតនឹងមានច្រើនដែរដូចជាបងឡាយនឹងបងភណ្ណ។

ក៖ នឹងហើយពួកគាត់ទៅឯណាទៅ? ហើយពួកគាត់បានធ្វើអ្វីដែរ?

ខ៖

ពួកគាត់នឹងសុទ្ធតែអ្នកដែលបានធ្វើការងារនឹងហើយមានមុនរបរនឹងរកស៊ីអីនី
ងទាំងអស់នឹង។

ក៖ ចុះពូមានបាននៅទំនាក់ទំនងនឹងគ្នានឹងដែរឬទេដូចជាមានការគេសួរ
ឬក៏បានសួរសុខទុក្ខអីនឹងសំរាប់នឹងការមកលេងអីនឹងចឹងណា!

ខ៖
កាលពីមុខខ្ញុំនឹងឧស្សាហរណ៍ទៅតែមកដល់ពេលឥឡូវនឹងខ្ញុំអត់សូវបានធ្វើការស្និទ្ធស្នាលអីនឹងដូចជាកាលពីមុននោះទេកាលនឹងខ្ញុំនឹងបានធ្លាប់បានស្និទ្ធស្នាលជាមួយនឹងគ្រួសារហើយតាំងពីពេលដែលខ្ញុំនឹងបានបែកបាក់ជាមួយនឹងគ្រួសាររបស់ខ្ញុំនឹងមកនឹងកាលនឹងខ្ញុំនឹងដូចជាបានបែកបាក់ក្តាថា...លក្ខណៈមួយនឹងដូចថាវាមានផ្លូវឆ្ងាយនឹងពីក្រុមគ្រួសារណាស់ដូចថាខ្ញុំនឹងមានការរស់នៅតែឯការនឹងតែម្នាក់ឯងនឹងចឹង! ព្រោះអីខ្ញុំនឹងអត់នឹងចង់ពឹងពាក់នឹងក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំនឹងនោះទៀតទេខ្ញុំនឹងចង់ប្រឹងប្រែងដោយកំលាំងញើសឈាមរបស់ខ្ញុំនឹងវិញ!
ក៖ ហើយចុះបងប្អូន អី! បងប្អូនបង្កើតរបស់ពូ?

ខ៖
ចំពោះបងប្អូនបង្កើតនឹងក៏ដូចគ្នាដែរខ្ញុំនឹងបានថាមួយជីវិតនេះនឹងខ្ញុំនឹងអត់ចង់នឹងធ្វើការពឹងពាក់នឹងបងប្អូនរបស់ខ្ញុំនឹងនោះទេ រាល់ថ្ងៃនេះនឹងខ្ញុំនឹងបានសុំត្រឹមតែថាអោយពួកគាត់នឹងបានយល់ពីអារម្មណ៍ផ្លូវចិត្តរបស់ខ្ញុំនឹងបានខិតខំប្រឹងប្រែងតស៊ូអោយខ្លួនឯងមានកំណើតវិញ! នេះហើយជាជីវិតតស៊ូរបស់ខ្ញុំនឹងហើយវាបានជាផ្លូវដែលខ្ញុំនឹងបានដើរផ្លូវខុសហើយចឹងកាលនឹងខ្ញុំនឹងបានតាំងចិត្តតាំងតែពីនៅក្មេងនឹងមកម្ល៉េះនឹងម៉េស!
ក៖

ហី!...ចាសពូ! ហើយចឹងចុះឪពុកម្តាយរបស់ពូវិញនឹងគេគាត់មានឈ្មោះអ្វីដែលទៅពូ?

ខ៖ ចំពោះឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងគាត់មានឈ្មោះថា សាវ៉ែន ។

ក៖ ចាស!

ខ៖ ហើយចំណែកឯប្តីរបស់ខ្ញុំនឹងគាត់មានឈ្មោះថា ម៉ៅ សេឡុង។

ក៖ អូ!...ចាស!

ខ៖
ហើយចឹងតែមកដល់ពេលសព្វថ្ងៃនេះនឹងគាត់ទាំង២នាក់នឹងបានស្លាប់ទៅនឹងអស់ទៅហើយគាត់បានមរណៈភាពទៅស្លាប់នឹងអស់ទៅហើយ។

ក៖ យូរនូវពូ?

ខ៖
ប្តីរបស់ខ្ញុំនឹងគាត់បានស្លាប់នឹងតាំងពីពេលដែលខ្ញុំនឹងបាននៅឯក្នុងពោះនឹងកាលនឹងខ្ញុំនឹងវាអត់នឹងបានដឹងដែរ!

ក៖ ហី!...

ខ៖
តែចំពោះម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងគាត់បានស្លាប់ទៅនឹងតាំងពីពេលដែលខ្ញុំនឹងបានមានក្រុមគ្រួសារម្តង!

ក៖ ហី!...

ខ៖
កាលនឹងដោយសារតែគាត់នឹងបានធ្លាក់ខ្លួននឹងឈឺ! កាលនឹងគាត់នឹងមានជំងឺអាពាធនឹងរបស់គាត់នឹងចឹងបានជាគាត់នឹងបានស្លាប់បាត់ទៅ។

ក៖ ចឹងកាលនឹងប្រហែលជានៅក្នុងឆ្នាំណាដែរទៅពូ?

ខ៖
នៅក្នុងឆ្នាំ...អូ! បើសិនជាឆ្នាំវិញនឹងកាលនឹងខ្ញុំនឹងវាដូចថាចង់នឹងបានភ្លេចអស់នឹងដែរទៅហើយកាលនឹងខ្ញុំនឹងវាមិននៅបានចង់ចាំនឹងដែល។

ក៖ ១០ឆ្នាំទៅ២០!

ខ៖ ខ្ទង់ប្រហែល៥ឆ្នាំទៅ១០អីនឹង!

ក៖

អូ!...ចាស! ចឹងពូមានបានដឹងថាគាត់បានកើតនៅឆ្នាំណាហើយគាត់បានកើតនៅឯណាដែរឬទេឪពុកម្តាយរបស់ពូ?

ខ៖ ស្រែកកំណើតរបស់គាត់នឹងគឺនៅតាមកែវ នៅអី...ផ្សារតាង
អី...នៅឯអី...ផ្សារតាមកែវ។

ក៖ បាទ! គាត់កើតនៅឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖

អូ! ខ្ញុំនឹងរាប់អត់នឹងបានចងចាំនឹងដែរព្រោះគាត់នឹងបានមានអាយុនឹងបាន
ច្រើនទៅហើយពេលដែលគាត់នឹងបានស្លាប់ទៅនឹងកាលនឹងគាត់នឹងបានស្លាប់
ទៅនៅក្នុងអាយុព្រះជន្ម៦០ឆ្នាំហើយ។

ក៖ បាទ! ទាំងលោកពុកនឹងទាំងអ្នកម្តាយ?

ខ៖ បាទ!

ក៖ ហី!...

ខ៖ តែប៉ុណ្ណឹង!

ក៖

បាទ! ពួកហើយចឹងសំរាប់ឪពុករបស់ពូវិញនឹងគាត់មានមុខរបរអ្វីដែរសំរាប់នឹងចិ
ញឹមជីវិតរបស់គាត់នឹងណា?

ខ៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងអី?

ក៖ បាទពូ!

ខ៖ ឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងកាលនៅសម័យកាលនឹងពីដើមនឹងគាត់គឺជា ពិលុត (Pilot) ។

ក៖ អូ!...

ខ៖

ពិលុតខាងអី!... ទ័ពអាកាសតែមកដល់ពេលឥឡូវនឹងគាត់បានស្លាប់ហើយគាត់
បានស្លាប់នឹងបានយូរហើយតាំងពីអី!

កាលនឹងខ្ញុំនឹងបានលីម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងនិយាយប្រាប់ខ្ញុំនឹងថា

ឪវរបស់ឯងនឹងពីមុននឹងគាត់បានធ្វើការខាងពិលុតខាងទ័ពបំរើរាជការ!

ខាងអី!...

ក៖ ខាងបើកយន្តហោះ!

ខ៖ បាទ! ខាងកើតកាទុមរុយអីនឹង បើកយន្តហោះអីនឹង។

ក៖

អូ!... ល្អមែនទែន។ ហើយចឹងកាលនឹងគាត់បានស្លាប់នឹងនៅក្នុងជំនាន់ណាដែរ
ទៅពូ?

ខ៖ កាលនៅក្នុងសម័យសង្គ្រាមនឹងណា!

ក៖

ចឹងកាលនឹងនៅក្នុងសម័យសង្គ្រាមនឹងនៅក្នុងសម័យពពកប្តូកនៅក្នុងសម័យ
សង្គ្រាមស្រុកនិយមប្តូកនៅក្នុងសម័យលុនណុល?

ខ៖ នៅក្នុងសម័យពពក។

ក៖ សម័យពពកនឹងគេបានយកគាត់ទៅសំលាប់ចោលមែនទេពូ?

ខ៖ បាទ!

ក៖

ហី!... សោកស្តាយមែនទែន។ ហើយចឹងគេលោកពូមានបានដឹងអីនឹងពីគាត់ដែរឬ
ទេដូចជាអ្នកម្តាយរបស់ពូនឹងគាត់មានបានធ្លាប់នឹងប្រាប់អីនឹងដល់ពូដែរឬទេ
?

ខ៖

គាត់នឹងកាលនឹងយើងនូវក្រហើយចឹងគាត់នឹងក៏បានទៅរកដើម្បីនឹងយកមក
នឹងចិញ្ចឹមគ្រួសារគាត់បានថា

យកមកនៅនឹងសូម្បីតែយាយនឹងក៏ដោយគាត់បានថាដល់ថ្នាក់ជាបានយកអង្ក
នឹងមានរបស់របរអីនឹងពីភ្នំពេញអីនឹងបានខ្លះដូចជាខោអាវនឹងខោឬមួយជាសំ
ពត់ប្តូកស្អីនឹងសំរាប់នឹងយកទៅដូរអីនឹងបានខ្លះនឹង។

ក៖ ហី!...

ខ៖ អានេះនឹងសំរាប់នឹងជាជីវៈប្រវិត្តដែលខ្ញុំនឹងបាននៅចង់ចាំនឹងចឹងណា!

ក៖ ចាស!

ខ៖

កាលនឹងគាត់នឹងបានទៅប្តូរយកត្រឹមកអិរនិងយកអង្កអិរនឹងសំរាប់នឹងតាំងពី
កាលមុននឹង!

ក៖ នឹងសំរាប់អ្នកម្តាយរបស់ពូ?

ខ៖ នឹងគឺសំរាប់អ្នកម្តាយយាយរបស់ខ្ញុំនឹង។

ចឹងកាលនឹងបានទៅជាមួយនឹងអ្នកម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងអ្នកក្នុងចុងពេលដែលខ្ញុំនឹង
ងបាននៅកាលពីសម័យក្មេងៗនឹងកាលនឹងគាត់នឹងបានដកដៃរបស់ខ្ញុំនឹង។

ក៖

អូ!ចាសនឹងហើយពូ!ចឹងទាក់ទងនឹងម្តាយពូនឹងតើគាត់បានធ្វើមុខរបរអ្វីគេដែល
សំរាប់នឹងចិញ្ចឹមជីវិតណាពូ?

ខ៖

កាលពីមុននឹងគាត់បានធ្វើជាគ្រូបង្រៀននឹងកាលនឹងគាត់នឹងបានរកស៊ីលក់
សៀវភៅលក់អីសំរាប់នឹងចិញ្ចឹមខ្លួននឹងចិញ្ចឹមជីវិតគ្រួសារ។

ក៖ អូ!...នៅឯភ្នំពេញយើងនឹងហែសំពូ?

ខ៖ នៅភ្នំពេញយើងនឹងនៅឯផ្សារទឹកថ្លា!តែមកដល់

ឥឡូវនឹងគាត់បានស្លាប់បាត់ទៅហើយ។

ក៖ហើយទៅគាត់គឺជាមនុស្សបែបណាដែរពូ?

ខ៖

គាត់គឺជាមនុស្សដែលល្អដែលនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំមិនដែលបានធ្លាប់ជួបប្រទះពី
មុនមក! គាត់គឺជាអ្នកម្តាយ

ដែលល្អបំផុតប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងមិនទាន់នឹងបានសងគុណគាត់នឹងផងគាត់បានស្លាប់
បាត់ចោលខ្ញុំទៅ។

នេះហើយបានដឹងថាជីវិតរបស់មនុស្សយើងនឹងវាមិនស្ថិតស្ថេរនោះទេ

ទៅថ្ងៃអនាគតនឹងក៏វាដូចទៅនឹងគ្នាដែរពេលដែលជួបហើយនឹងកុំតែនឹងមាន
ថ្ងៃបានបែកគ្នានោះទេដោយសារតែគាត់បានចាស់អីនឹងចឹងទៅ។

ពីកបាកនឹងចង់ចាំដែរនឹងព្រោះអីអនុស្សាវរីយ៍របស់ខ្ញុំនឹងវាមានច្រើនណាស់ដែរ
គាត់បានធ្វើល្អចំពោះកូនចៅ។

ក៖ ចាសពូ!ហើយចឹងពូមាននៅចង់ចាំរឿងអីគេខ្លះដែរជាមួយនឹងគាត់?

ខ៖ អនុស្សាវរីយ៍ដែលគាត់នេះនឹងហែសំ!

គាត់បានលះបង់គ្រប់បែបយ៉ាងដើម្បីអោយខ្ញុំនឹង

គឺថាពេលដែលខ្ញុំនឹងចង់បានអ្វីនឹងក៏គាត់អោយគឺបំណងគ្រប់បែបយ៉ាងនឹងតែ
ម្តងដែរថាខ្ញុំចង់បាន!

ក៖ ហី!...

ខ៖

គាត់បានហ៊ានលះបង់ទាំងកំលាំងញើសឈាមរបស់គាត់ដើម្បីអោយខ្ញុំនឹងបានសំ
រាប់ដូចបំណងប្រាថ្នា។

ក៖ ហី!...

ខ៖

នេះហើយជាជីវិតរបស់អ្នកម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងដែលជាអនុស្សាវរីយ៍ដែរខ្ញុំនឹងបានច
ង់នឹងចាំមិនភ្លេច។

ក៖

ចាស!ចុះពូនៅពេលដែលគាត់នឹងនៅមានជីវិតនៅរស់នឹងចឹងតើគាត់មានបាន
ធ្លាប់ប្រាប់ពូអំពីជីវិតរបស់គាត់កាលនៅពីក្មេងឡើយនឹងដល់ពូបានដឹងដែរឬទេ
?

ខ៖ កាលនៅពីក្មេងឡើយនឹងគឺគាត់គឺជានិស្សិតម្នាក់ដែលល្អសូម្បីតែភាសាបារាំងគាត់បានជាប់ចំណាត់ថ្នាក់លេខ១។

ក៖ អូ!...

ខ៖ ហើយនឹងអី!... បណ្ឌិតសាស្ត្រ សាចារ្យ
... ថាបើសិនជាយើងនឹងបានគិតមកដល់ពេលសម័យនេះនឹងគឺគាត់គឺជាបណ្ឌិតមួយដែលបានបង្រៀនផ្នែកអក្សរសាស្ត្រ អក្សរសិល្ប៍ គឺជាអក្សរសិល្ប៍របស់ខ្មែររបស់យើងនឹងគឺបានលេខ១ហើយ។

ក៖ ហី!...

ខ៖ គាត់ទាំង២នាក់នឹងគឺ២នាក់បងប្អូនរបស់គាត់នឹងគឺថាបានប្រឡងជាប់នឹងតែម្នាក់ហើយចឹងបានជាថានៅក្នុងមួយពូជរបស់ខ្ញុំនឹងគឺគាត់ជាបណ្ឌិតសាស្ត្រ សាចារ្យ

ខាងផ្នែកអក្សរសាស្ត្រខ្មែររបស់យើងនឹងតែម្នាក់នៅក្នុងផ្នែកអក្សរសិល្ប៍នឹងតែម្នាក់! ហើយចឹងមានតែរូបរបស់ខ្ញុំនឹងមួយនាក់នឹងទេដែលថាខ្ញុំនឹងបានស្រលាញ់ខាងមុខជំនាញខាងវិទ្យាសាស្ត្រ។

ក៖ ហីស!...

ខ៖ អាសិនវាបានខុសគ្នានឹងរាងឆ្ងាយណាស់ដែរ។

ក៖

ចឹងអី!... ដូចជាជីដូននឹងជីគារបស់ពូរិញនឹងកើតមានបាននៅចងចាំឈ្មោះរបស់ខាងឪពុកនឹងខាងម្តាយរបស់ពូដែលឬទេទាំងខាងលោកឪពុកនឹងអ្នកម្តាយរបស់ពូ?

ខ៖ ខ្ញុំបាននៅចងចាំខាងឪពុកគឺ លោកយាយ កែវ!
នឹងលោកយាយកែវនឹងតែមកដល់ពេលឥឡូវនឹងគាត់បានស្លាប់បាត់ទៅហើយនឹង!

ក៖ អូ!... លោកយាយខាងម្តាយ!

ខ៖ យាយខាងម្តាយនឹងគឺយាយ ខិនសារុន! ខិនសារុននឹងគឺជាយាយរបស់ខ្ញុំនឹង!

ក៖ បាស!

ខ៖ ហើយនៅសល់លោកយាយខុនមួយទៀត។

ក៖ នឹងយាយខាងឪពុក?

ខ៖ អត់នោះទេ!

នេះគឺជាយាយដែលគាត់បានធ្លាប់នឹងចិញ្ចឹមបីបាច់ដល់ខ្ញុំនឹងតាំងពីខ្ញុំនឹងបាននៅតាំងពីក្មេងបាត់ជើងឡើងក្រហមរងារមកម៉្លោះ។

ក៖ បាស! ៗ

ខ៖ នឹងហើយចឹងគាត់គឺដូចជាអ្នកម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងដែលនឹង។

ក៖

បាស! ហើយចឹងគាត់គឺដូចជាបានកើតនៅឯណា? ហើយគាត់បានកើតនៅពេលណាតើលោកពូបាននៅចាំដែរឬទេ?

ខ៖

ខ្ញុំអត់នឹងបានចងចាំនឹងដែរនឹងរឿងនឹងព្រោះអីរាល់តែថ្ងៃនេះនឹងខ្ញុំវាបានភ្លេចអីនឹងបានខ្លះដែរនឹង!

ក៖ បាស!

ខ៖ អំពីអនុស្សាវរីយ៍មួយចំនួនដែលអំពីបាស! ៗនឹងណា!

ក៖

បាស! ហើយចឹងពូមានបានដឹងអំពីរឿងអ្វីកេខ្លះដែរអំពីជីដូននឹងជីគារបស់ពូ?

ខ៖

ខ្ញុំនឹងណាមួយនឹងវាមិនជាស្ត្រីដែលបានសួរគាត់នឹងផង! ចឹងខ្ញុំនិយាយតែចេះទៅ

នឹងតែម្តងក៏ថាពេលដែលជារឿងអធិត(រឿងអតីតកាល)ក៏ខ្ញុំមិនដែលសួរជាតិក
នោះទេ។ព្រោះអីខ្ញុំនឹងបានគិតតែអំពីរឿង...

ក៖ ឥឡូវ!

ខ៖ ខ្ញុំនឹងមិនដែលនឹងគិតអំពីរឿងអតីតទេខ្ញុំនឹងគិតតែបច្ចុប្បន្ននឹងអនាគតទេ!

ក៖ បាទ!ដោយសារតែគំរោងមួយនេះគឺគេចង់ជួយចងក្រងពង្សប្រវត្តនឹងណា!

ខ៖ បាទ!

ក៖

ចឹងពេលដែលផុតពីជំនាន់របស់ពូនឹងទៅអាចនឹងមានជំនាន់ក្រោយៗទៀតគេ
អាចដឹងអំពីជីដូននឹងជីតា

អំពីសាច់ញាតិរបស់ពូបានតាមរយៈការស្តាប់នូវការសម្ភាសមួយនេះនឹងចឹងណា!

ខ៖ បាទ!

ក៖

ពូហើយចឹងទាក់ទងនឹងក្រុមគ្រួសារវិញនឹងកាលនឹងកាលនៅសម័យពីមុននឹង
តើក្រុមគ្រួសាររបស់លោកពូនឹងបានរស់នៅនឹងខេត្តកាកែវនឹងបានរស់នៅបាន
យូរបានប៉ុនណាដែលហើយបានជាគាត់ធ្វើការផ្លាស់មក?

ខ៖

គាត់បានមកនឹងតាំងពីនៅក្នុងសម័យសង្គ្រាមសម័យអី!...នៅក្នុងសម័យសម្តេច
ព្រះសីហនុបើសិនជាគិតទៅនឹងតាំងពីនៅក្នុងសម័យនៅមុនអាពាហ៍នឹងទៀត។

ក៖ បាទ!

ខ៖

មុននឹងសម័យអាពាហ៍នឹងកាលនឹងគាត់បានទៅរស់នៅឯទឹកដីនៅឯខាងខេ
ត្តកណ្តាលហើយចឹងបន្ទាប់មកនឹងបានជាគាត់ធ្វើការជិះឡានបានមករៀនបន្ត
ពីខាងខេត្តកាកែវទៅមកនេះនៅក្នុងសកលវិទ្យាល័យយើងនេះនឹង!

ក៖ សកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ?

ខ៖

នឹងនៅក្នុងសកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញយើងនឹងណា!នឹងសកលវិទ្យាល័យនឹង
បានជាគាត់នឹងបានមកស្នាក់នៅឯអី!...នៅម្តងនឹងផ្សារដើមក្រូចនៅក្នុងផ្សារអី
គេនោះទេនេះទេ!...ព្រោះអីកាលនឹងខ្ញុំវាអត់បាននៅចង់ចាំដែរ!

ក៖ បាទ!

ខ៖

កាលនឹងគាត់បាននិយាយប្រាប់ដែរនឹងកាលដែលគាត់បាននៅរស់តែមកដល់
ពេលឥឡូវនឹងគាត់បានស្លាប់បាត់ទៅហើយចឹងខ្ញុំនឹងវាអត់បាននៅចាំហើយខ្ញុំនឹង
មកដល់ពេលឥឡូវនេះនឹងគឺខ្ញុំវាបានភ្លេចច្រើនពេកមកដល់ពេលសម័យឥឡូវ
នឹង។

ក៖ ហី!ៗ

ខ៖ នេះហើយគឺជាប្រវត្តិរបស់ក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំនឹងដែលខ្ញុំនូវ
មិនទាន់នឹងបានយល់ចឹង!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ខ្ញុំនឹងដឹងបានភាគតិចណាស់!

ក៖

បាទ!ហើយចឹងសំរាប់នឹងរឿងរបស់លោកពូវិញតើលោកពូបានធ្លាប់នឹងរៀបអា
ពាហ៍ពិពាហ៍នឹងបានប៉ុន្មានដងដែរ?

ខ៖ នៅក្នុងមួយជីវិតរបស់ខ្ញុំនឹងគឺខ្ញុំបានរៀបតែមួយដងនឹងគត់។

ក៖ ចឹងភរិយារបស់លោកពូមានឈ្មោះអីគេដែរ?

ខ៖ គាត់មានឈ្មោះថា ចម បាទ។

ក៖ ចុះកាលនឹងពូបានរៀបការនឹងនៅពេលណា?

ខ៖ ខ្ញុំបានរៀបការនឹងនៅអី!..នៅក្នុងឆ្នាំ២០១៣។

ក៖ បាទ!

ចឹងពេលនឹងដូចជាលោកពូបានស្រលាញ់គ្នាឬក៏មានឪពុកម្តាយគាត់គឺជាអ្នកដែលបានទុកដាក់អោយ?

ខ៖ គឺកាលនឹងឪពុកម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងគាត់គឺជាអ្នកដែលបានទុកដាក់អោយ។ គាត់គឺជាអ្នកដែលបានរៀបចំអោយ។

ក៖ បាទ! ចឹងកាលនឹង

មានហែលជំនួនអីនឹងបានជាធម្មតានោះទេកាលនៅក្នុងឆ្នាំ២០១៣នឹង?

ខ៖ បានហែលអីនឹងបានជាធម្មតានឹងកាលនឹង!

ក៖ បានរៀបជាអាពាហ៍ពិពាហ៍នឹងបានដូចជាសម័យយើងធម្មតា។

ខ៖ នឹងហើយ!

ក៖

ហើយកាលនឹងព្រមព្រៀងប្រាប់ដល់ខ្ញុំនឹងបានដែលឬទេថា តើជាមុនដំបូងនឹងពូបានជួបនឹងបងស្រីនឹងដែលត្រូវជាភរិយារបស់ពូនឹងហើយអី!...ពេលនឹងពូបានជួបគ្នានៅពេលណាដែរ?

ខ៖

នៅពេលនឹងគឺបងថ្លែងរបស់ខ្ញុំនឹងគាត់បានលក់មាន់នៅឯមុខផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹង។

ក៖ ហី!

ខ៖

ចឹងពេលដែលគាត់នឹងបានមកលក់មាន់នឹងនៅឯខាងមុខផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹងចឹង គឺកាលនឹងគាត់មិនបានជាដឹងថាទៅនិយាយជាមួយនឹងបាទទុំនឹងយ៉ាងម៉េចនឹងនោះទេកាលនឹងចឹងហើយគាត់ក៏បានថា

ទៅយករូបថតនឹងដើម្បីនឹងយកមកអោយខ្ញុំនឹងមើល!

ក៖ ហី!...

ខ៖

ដល់ពេលនឹងខ្ញុំនឹងគឺថាអត់នឹងបានចាប់អាម្មណ៍នោះទេពេលនឹងចឹងគាត់នឹងក៏បានបង្ហាញរូបនឹងអោយដល់ខ្ញុំនឹងមើលតើរូប២នឹងហែងស្រលាញ់មួយណាកូន?

គាត់បានសួរមកដល់ខ្ញុំនឹងចឹង! ហើយចឹងខ្ញុំនឹងក៏បានឆ្លើយប្រាប់ដល់គាត់នឹងទៅវិញថាបើសិនជាម្តាយឯងនិយាយជាមួយនឹងខ្ញុំអីចឹង!

បើសិនជានរណាក៏ដែលស្អាតនឹងគឺខ្ញុំយកហើយ! កាលនឹងខ្ញុំបាននិយាយជាមួយនឹងម្តាយរបស់ខ្ញុំចឹង។

ក៖ ចឹង!

ខ៖

ចឹងកាលនឹងខ្ញុំបានចង្អុលទៅរូបម្នាក់នេះដែលមានឈ្មោះថាចងចាន់នឹងជាម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងថា នេះម្តាយនេះម្នាក់នេះ! ចឹងគាត់បានថា

ឯងពេញចិត្តមែនក៏អី? ចឹងខ្ញុំក៏ឆ្លើយថា

ហី! បើសិនជាស្អាតនឹងខ្ញុំយកហើយម្តាយ!

ក៖ ហី!...

ខ៖

កាលនឹងខ្ញុំនឹងបានទៅនិយាយលេងសើចនឹងគាត់អីនឹងចឹង! ចឹងកាលនឹងដឹងពេលគាត់នឹងទៅសួរនឹងនិយាយជាមួយនឹងគ្នារបស់គាត់នឹងយ៉ាងម៉េះនោះទេ!

ហើយចឹងកាលនឹងខ្ញុំអត់មានបានដឹងថាចាប់អាម្មណ៍

អត់បានចាប់ទុកបានមុនផង!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ហើយគាត់បានសួរថាហែងពេញចិត្តឬក៏អត់? ចឹងខ្ញុំថា

និយាយថាមិនពេញចិត្តយ៉ាងម៉េចម្តាយ!

ឥឡូវនឹងបើសិនជាម្តាយឯងពេញចិត្តដែរនឹងម៉ែឯងយកទៅខ្ញុំបាននិយាយចី

ដណ្ត! ដល់ពេលប្រហែលជាបានមួយស្រទុសប្រហែលជាបានមួយលងប្រហែលជាបាន
នាអានិក្សនឹងខ្ញុំបានមើលឃើញកូននឹងគាត់បានមកលក់មាន!

បានឃើញកូនស្រីនឹងណាដែលត្រូវជាប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនឹងឃើញគេនឹងបានមកលក់
មានចឹង!

ហើយនឹងចឹងខ្ញុំកាលនុងអំឡុងនឹងបានចាប់អាម្មរណ៍ដែលកាលនុងព្រោះអីពេល
នុងខ្ញុំកំពុងតែបានលាងឡាននឹងលាងម៉ូតូនៅឯផ្ទះពូរបស់ខ្ញុំនឹងណា! លាងឡាន
នឹងនៅឯផ្ទះនៅក្បែរពូ នៅផ្ទះរបស់ពូ ភ័ក្រៀម

ក៖ ចាស!

ខ៖

ហើយចឹងខ្ញុំក៏បានដើរមកវិញដើម្បីនឹងមកហូបបាយណា! ហើយក៏បានឃើញកូន
នឹង! ចឹងពេលនឹងខ្ញុំបានឃើញកូននឹងចឹងទៅគេក៏បានញញឹមដាក់ខ្ញុំ! ចឹងកាល
នឹងខ្ញុំក៏ក្រហមមែន! មិននេះឆ្លុះទេហេស?

ក៖ ហី!...

ខ៖

ហេស! កាលពីមុននឹងខ្ញុំនឹងចឹងមែនតែមកដល់ពេលសម័យឥឡូវនឹងក៏ខ្ញុំបាន
ធ្វើការកែលម្អប្រហើយ! កាលនឹងខ្ញុំបានថា
យី! ម្នាក់នឹងឆ្លុះទេក៏អីដែរមកញញឹមដាក់ខ្ញុំចឹង! ខ្ញុំអត់បានចាប់អាម្មរណ៍ថាចា
សៗនឹងគេ... គេនិយាយត្រូវរុក្ខានឹងណា! ដល់ប្រហែលជារងជាជិតបានឡានបាន
យើងរៀបការនឹងហើយ! ចឹងពេលនឹងគាត់បានប្រាប់ដល់ខ្ញុំនឹងថានេះហើយនឹង
ជាកូនស្រីរបស់ឯងនឹងណា! ហើយចឹងខ្ញុំនឹងក៏បានក៏ក្រហមមែន! ចប់ហើយកាលនឹង
ខ្ញុំនឹងក៏បាននិយាយចឹងថាអុញ! ចប់ហើយ!
ហើយចឹងគាត់ក៏សួរដល់ខ្ញុំវិញថាឥឡូវនឹងឯងបានពេញចិត្តឬក៏អត់ឥឡូវនឹងតា
មឯងហើយ!

ហើយចឹងខ្ញុំក៏បានប្រាប់វិញថាបើសិនជាម្តាយនឹងពេញចិត្តហើយនឹងខ្ញុំនឹងក៏ទៅ
តាមដំណើរនឹងដែរ។

ព្រមចឹងទៅធ្វើចងធ្វើបុណ្យជាមួយនឹងគាត់ទាន់នៅខែភ្នំណា!

ចឹងអានឹងក៏បានរៀបចំអោយខ្ញុំនឹងចឹងទៅ! ហើយដល់ពេលថ្ងៃការនឹងមកដល់
ប្រហែលជាបានផ្ទះ!

រស់នៅជាមួយនឹងគ្នានឹងបានប្រហែលជាផ្ទះនឹងទេអនស្សាវរីយ៍នៅជាមួយនឹង
គ្នានឹងបានមានរយៈពេលនឹងបានត្រឹមតែ៤ឆ្នាំនោះទេដែលខ្ញុំនឹងបានចាប់ដៃ
គ្នាកសាងគ្រួសារនឹងឡើងនឹងបានត្រឹមតែ៤ឆ្នាំនឹងទេ!

តាំងពីអត់នឹងមានដំបូលសំរាប់នឹងច្រករហូតបានជាខ្ញុំនឹងសាងសងផ្ទះសំបែង!

ក៖ ហី!...

ខ៖

ដើម្បីនឹងជីវិតគ្រួសាររបស់ខ្លួនឯងនេះហើយជាជីវិតដែលខ្ញុំនឹងចង់ចាំមិនអាច
ភ្លេចបានរហូតមកដល់ខ្ញុំបានបែកគ្នាហើយចឹងពេលនឹងខ្ញុំបានបែកគ្នានឹងតាំងពី
ពេលដែលខ្ញុំនឹងបែកគ្នាដោយសារតែមួយរយៈជាមួយ
នឹងបងប្អូនទៀតដោយសារតែខ្ញុំនឹងបានធ្វើខុសមួយចំនួន។

ក៖ ហី!...

ខ៖

ព្រោះអីខ្ញុំនឹងបានដើរផ្លូវខុសនឹងវាច្រើនពេកចឹងហើយបានជាខ្ញុំនឹងដើរផ្លូវត្រូវវិញ
នឹងវាមិនបាន។

ក៖ អូ!...

ខ៖ អានឹងហើយនឹងដែលជាអតីត

បច្ចុប្បន្ននឹងអាទាកកដែលខ្ញុំត្រូវតែក៏កកទៅឯខាងមុននឹងទៀត។

ក៖ ហី!...

ខ៖ ជីវិតយើងត្រូវកែលម្អប្រែប្រួលយើងត្រូវបន្តអោយជីវិតរបស់យើងនឹងធ្លាក់មកដុះ ដាបទៀត។

ក៖ បាទ! តើលោកពូមានកូនចៅដែរឬទេ?

ខ៖ ខ្ញុំមានកូនប្រុស២នាក់។

ក៖ មានឈ្មោះអ្វីខ្លះដែរ?

ខ៖ មួយនាក់មានឈ្មោះថា ជាបានដារ៉ានីងមានមួយនាក់ទៀតមានឈ្មោះថា ជាបានរិរ។

ក៖ ស្រីបានប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ ប្រុសទាំង២នាក់។

ក៖ អូ!... គាត់បានរៀនគ្រឹមថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ ការខ្ញុំនឹងបាននៅជុំគ្នានឹងកូនខ្ញុំនឹងវាបានរៀនគ្រឹមថ្នាក់ទី១នឹងអាបងគេហើយ យប់ណែកអាពៅកេរ្តិ៍កាលដែលខ្ញុំនឹងនៅវាមានអាយុប្រហែលជាបាន ៥ទៅ៦ឆ្នាំ។

ក៖ អូ!...

ខ៖ អីម! ត្រូវហើយប្រហែលជាបាន៥ទៅ៦ឆ្នាំ។

ក៖ ចុះពូមានបានទៅលេងគាត់ដែរឬទេ?

ខ៖

ខ្ញុំវាបានទៅរកការងារនៅឯម្តងៗនឹងដែរនឹងតែគ្រាន់តែថាខ្ញុំនឹងវាមិនបានចេះស្តាប់ របងប្តូររបស់គេព្រោះអីខ្ញុំថាខ្ញុំបានកាំងចិត្តនឹងខ្លួនឯងហើយ!

បើសិនជាខ្ញុំនឹងបានមានកំណើតនឹងបានជាខ្ញុំទៅរក

តែបើសិនជាខ្ញុំអត់មានកំណើតវិញនឹងខ្ញុំនឹងអត់ទៅរកនោះទេ!

ក៖ ចឹងគាត់មិននឹកពូហើយចឹង?

ខ៖

បើនឹកអីនោះទេបើសិនជាខ្ញុំបានទៅស៊ើបសួរដំណឹងទៅនឹងគេថាគេនឹងមានប្តី នឹងមានគ្រួសារទៀតហើយនឹង! ចឹងអោយខ្ញុំនឹងទៅនៅក្បែរគេនឹងមិនបានទៀត។

ក៖ ដូចជាកូនរបស់ពូអី?

ខ៖

កូនរបស់ខ្ញុំនឹងគេជាអ្នកដែលមើលថែរក្សាទាំងអស់នឹងសព្វថ្ងៃនឹង! ហើយចឹងខ្ញុំ បានធ្វើជាឪពុកគេនឹងក៏ខ្ញុំនឹងខ្មាសគេនឹងដែលព្រោះអីខ្ញុំមានដូចថាយើងនឹង ទៅនៅក្បែរគេនឹងក៏វាមិនកើតនឹងដែរ។ ចឹងហើយនឹងបានថា...

ក៖ បទពិសោធន៍ជីវិត!

ខ៖ នឹងហើយបទពិសោធន៍ជីវិតរបស់ខ្ញុំនឹង!

ក៖ ពេលនឹងពូបានធ្វើខុសអ្វីខ្លះដែរថាដល់ថ្នាក់ពូបានបោះបង់ចោលគ្រួសារ?

ខ៖ ចឹងហើយនឹងបានជាខ្ញុំនឹងប្រាប់ទៅថា

ក្មេងៗនៅពេលជំនាន់ក្រោយនឹងកុំអោយធ្វើខុសដូចជាប្តីប្រពន្ធមុនខ្ញុំ នឹងវាផ្អែកផ្អែននឹងពេកកាលនឹងខ្ញុំបានរកនឹងល្បែងក្រៀមក្រៀន!

ក៖ ហី!...

ខ៖

ព្រោះអីពេលនឹងខ្ញុំចង់ដឹងថាអារបស់អស់ទាំងនឹងវាយ៉ាងណា! ចឹងខ្ញុំបានចូលម ណ្ឌូលកែប្រែប្រាបបែបយ៉ាង។

ក៖ ហី!...

ខ៖

តាំងពីអស់ចេញពីមណ្ឌូលនឹងមកដល់ថ្នាក់ខ្ញុំបានធ្លាក់ខ្លួនទៅដេកនៅក្នុងគុក

ដោយសារតែរបស់អស់ទាំងនឹង!វាបានធ្វើការអូសទាញដល់ខ្ញុំនឹងដល់ថ្នាក់ធ្វើអោយខ្ញុំទៅជាមុនដាច់ណាស់!ហើយចឹងអនាគតរបស់ខ្ញុំនឹងគឺសូន្យតែម្តង!

ក៖ ហី!...

ខ៖

នឹងហើយដែលថាជាជីវិតរបស់ខ្ញុំនឹងដែលបានជួបប្រទះដូចនេះហើយនឹងចឹងខ្ញុំមិនបានចង់នឹងអោយក្មេងៗនៅជំនាន់ក្រោយមកទៀតនឹងកុំអោយជួបប្រទះព្រោះអីរបស់អស់នឹងវាក្មេងកំលែនោះទេសំរាប់រូបខ្ញុំ។

ក៖ ហី!...

ខ៖

ហើយបើសិនជាអ្នកខ្លះក៏គិតថាមានកំលែនោះទៅបើសិនជាមិនបាននឹងចុះនរកនឹងដូចជាខ្ញុំនោះទេអោយដោះស្រាយដើមនឹងមកដែលក្បាលរបស់ខ្ញុំនឹងអស់មួយជីវិតនឹង។

ក៖ ហី!...

ខ៖ បើសិនជាអ្នកឯងដែលថាដល់ដំណាក់កាលដែលថាញៀននឹងមែនទែនហើយនឹងល្អចល្មមម៉ែឪនឹងដែលគាត់នឹងមិនបានអោយចឹងដល់ថ្នាក់ទៅលួចរបស់ទ្រព្យគេផ្សេងទៀត។

ក៖ ហី!...

ខ៖

អានេះនឹងគឺជាជីវិតជាក់ស្តែងដែលសង្គមឥឡូវនេះដែលឃើញដោយសាររបស់អស់ទាំងនឹង។

ក៖

ចាស!ចឹងកាលនុងពូនរណាគេដែលបានបបរពូទៅឬក៏ពូទៅខ្លួនឯងជាអ្នកដែលចង់ទៅផ្លូវវាទៅសាកវា?

ខ៖ គ្មានរណាគេដែលទៅបបួលខ្ញុំហើយក៏គ្មានរណាគេដែលទៅបង្ខំដល់ខ្ញុំដែរព្រោះតែខ្ញុំនឹងបានចាញ់បោកគេនឹងដោយសារតែអាវឿងនឹងហើយនឹង!ដោយសារតែគេនឹងបានថាអានឹងវាជាថ្នាំសប្បាយហើយទៅវានឹងក៏មិនសូវជាញៀនអីនោះដែរនឹងចឹងហើយចឹងកាលនឹងខ្ញុំវាបាននៅរៀនដែរចឹង!

ក៖ ហី!

ខ៖ ខ្ញុំបាននឹកឃើញថាទី១ខ្ញុំនឹងនៅរៀន!ចឹងពេលនៅរៀននឹងនៅរៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទី៧នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨៨ទៅ៨៩កាលនុងខ្ញុំបានរៀនត្រឹមថ្នាក់ទី៧កាលនុង!ខ្ញុំនឹងមានពួកម៉ាករបស់ខ្ញុំនឹងមានឈ្មោះថា អាហែនឹងអាបើនឹងអារសានឹងអាធី។

ពួកខ្ញុំវាអាសាគេចសាលាទៅចូលច្រៀងខាងអូខេ។ ទៅច្រៀង ខាងអូខេនៅផ្ទះស្រីម៉ៅ នៅឆ្ងាយពីសាលានឹងប្រហែលជាបាន១កីឡូដីនឹងណា!

ក៖ ចាសពូ!

ខ៖

នឹងហើយ!ចឹងកាលនុងយើងឧស្សាហណ៍ទៅជួបជុំគ្នានឹងនៅឯទីនុងព្រោះហើយអីយើងវាឧស្សាហណ៍នឹងបានជួបជុំនឹងគ្នាចឹងហើយយើងទៅស៊ីជីកស្រាវផែនដីជីកស្រាវសាច់ដុំនោះ។

ក៖ ចាស

ខ៖

យកមកជីកនៅក្នុងកន្លែងនឹងហើយ!ចឹងកាលនឹងវាយកអាគ្រាប់ថ្នាំនឹងមកអោយជីកថ្នាំនឹងដូចជាគ្រាប់ថ្នាំអូខេណា!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ពណ៌ក្រហម ពណ៌ក្រហមនឹងមានម្សៅម៉ក់!ដូចជាខេ(K)!

ក៖ ចាស!

ខ៖

មកដល់នៅក្នុងសម័យឥឡូវនេះនឹងគេហៅថាខេហើយចឹងកាលនឹងវាយកមក
ហើយវាបានរំលែកជា៣ផ្នែកហើយចឹងវាយកទៅជូននឹងកញ្ចក់
អាតុយើងផឹកស៊ីនឹងចឹងវាបានដូតទៅឡើងស្អាតហើយ!វាបានចាក់អាម្សៅនឹង
នៅលើគុហើយចឹងក៏វានឹងមូលលុយព្រោះអីពេលនឹងវាពិបាកនឹងរកស៊ីយ៉េនី
ងដែរនឹងកាលនឹងចឹងយើងក៏បានមូលលុយ
ពេលដែលបានមូលលុយហើយនឹងបានយកនេះ...កាលខ្ញុំនឹងបានសាកមុនដំបូង
នឹងឡើងនេះ...អត់ទាន់ដឹងឡើងហូរឈាមតាមច្រមុះនឹងឡើងប្រកាច់ណា!
ក៖ ហី!ហើយពូអើយ!

ខ៖ ចឹងកាលនឹងគេថាហែងនឹងឆ្លុកទេហេសំអាតនឹងគេដាក់តែបន្តិចនោះទេ!
ចឹងហើយកាលនឹងចេះសំណាងអីពេលបានចេះយកក្រដាសរបស់យើងនឹងច្របាច់
ដាក់នៅក្នុងមាត់
ចឹងពេលច្របាច់ក្រដាសនឹងហើយយកក្រដាសនឹងទៅញឹមុខនឹងញឹមាត់នឹងហើយ
បានយកអាជីកទឹកអីគេដូចជាទឹកស្អាតនឹង!

ក៖ ចាស!

ខ៖

មានទឹកស្អាតនឹងជាមួយនឹងអាស្រ័យគេទេដែលវាបានកាត់ជាតិយើងទៅ!កុំអីនឹង
ខ្ញុំត្រូវងាប់នឹងអារបស់នឹងហើយពេលដែលបានសាកវានឹងជាលើដំបូងនឹងអាខេ!
ហើយចឹងបានបន្ទាប់មកនឹងខ្ញុំនឹងអត់នឹងប៉ះអាតនឹងនោះទេព្រោះអីវានឹងខ្លាំង
ពេក។

ក៖ ហីស!...

ខ៖

អាពួកម៉ាករបស់ខ្ញុំនឹងវាបានថាហែងនឹងឆ្លុកនោះទេអីអាតនឹងនៅក្នុងទកញ្ចប់នឹង
ងគេបានរំលែកវាជា៨។

ក៖ ហី!...

ខ៖

ហើយចឹងទកញ្ចប់វានឹងវាប៉ុន្មាននោះទេព្រោះអីវាជាបរិមាណជាម្សៅចឹងខ្ញុំវាពិបាក
បាកនឹងប្រាប់ទៀតនឹង!

ក៖

ចាស!អត់អីនោះទេ!និយាយថាកាលនឹងពូបានចាញ់បោកមិត្តភក្តិហើយកាលនឹង
បានត្រឹមតែថ្នាក់ទី៧នឹងសោះកាលនឹងចេះទៅហើយ!...

ខ៖ នឹងហើយកាលនឹងការអូសទាញរបស់មិត្តភក្តិនៅក្នុងវ័យនឹងហើយ!

ក៖ ជារ័យផ្អែកផ្អែន!ចាស!

ខ៖ នឹងហើយវានឹង!

ក៖ ចាស!ហើយទៅកាលនឹងពូត្រឹមតែបានរៀនថ្នាក់អនុវិទ្យាល័យហើយចឹង...

ខ៖ បាទ!ៗកាលនឹងខ្ញុំនឹងនៅអនុវិទ្យាល័យ!

ក៖

ចាស!នៅរៀនហើយចឹងអី...ចឹងពេលក្រោយមកពូបានរៀនចប់ត្រឹមថ្នាក់បានទីប៉ុ
ន្មានដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំបានរៀនចប់បានត្រឹមថ្នាក់ទី១១។

ក៖ ត្រឹមថ្នាក់ទី១១។

ខ៖ បាទ!

ក៖ ចឹងកាលនឹងអត់បានប្រឡងថ្នាក់ទី១២ទេចឹង?

ខ៖ អត់បានប្រឡងផង!

ក៖

ហើយបន្ទាប់មកពេលដែលពូបានឈប់រៀនត្រឹមថ្នាក់ទី១២នឹងតើពូធ្វើអ្វីគេដែរ?

ខ៖ តាំងពីខ្ញុំនឹងបានឈប់រៀនត្រឹមបានថ្នាក់ទី១២និងចឹងខ្ញុំនឹងក៏បានទៅរៀនជំនាញផ្សេងៗទៀតដែរដូចជាខាងជួសជុលទូរស័ព្ទខាងមេការនិច្ច។រៀននឹងមិនដែលបានចប់ចុងចប់ដើមនឹងគេនោះទេកាលនឹងមានមិត្តភក្តិអីនឹងបានគេហៅហើយនឹងទៅវាបានមកយកដល់កន្លែងរៀននឹងមករហូត!ទៅកន្លែងជក់ថ្នាំ!
ក៖ ពូជក់រាល់ថ្ងៃឬក៏ខែជក់ម្តងឬក៏យ៉ាងម៉េច?

ខ៖ បើសិនជាយើងគិតថា នេះនឹងឆ្នាំយើងនឹងបានប្រើវាម្តង!
១ឆ្នាំនឹងយើងនឹងរកនឹងវាបាន១ដងដល់ពេលដែលគេនឹងបានចាប់ដាក់មណ្ឌលនិងចឹងទៅបានយើងនឹងបានផ្តាច់ចឹងទៅណា!

ក៖ បាទ

ខ៖ នឹងហើយ!

ក៖ និយាយទៅអានឹងវាបើសិនជានៅក្នុង១ឆ្នាំនឹងចឹងក៏អត់បានតែម្តង?

ខ៖ មិនមែននោះទេអានឹងបើសិនជាអស់មួយសារជាតិរបស់វានឹងក៏វានេះតែម្តង!
គឺនៅក្នុងរយៈពេលតែ៦ខែនោះទេ។ ឬមួយក៏តែ៣ខែអីនឹងវាអស់សារជាតិហើយ។
ក៖ ចឹងអានឹងមកពីចិត្តរបស់យើង?

ខ៖ នឹងហើយអានឹងមកពីចិត្តរបស់យើងនិងដែលញៀន។

ក៖ ហី!ឃើញអត់!

ខ៖ ចិត្តយើងនឹងដែលវាបានញៀននឹងហើយនឹងវាគិតថាពេលដែលយើងប្រើវានឹងតើវាអាចនឹងឆ្លុកដែរឬអត់?

ហើយចឹងដល់ពេលវាជិតនឹងឆ្លុកហើយនឹងបានគេយកទៅដាក់នៅក្នុងមណ្ឌលហើយ

ចឹងហើយបានជាខ្ញុំនឹងគិតទៀតថាមកដល់ពេលនេះនឹងវានឹងគ្មានកំលែអីសំរាប់នឹងខ្ញុំនោះទេ។

ក៖

ហី!ចឹងពូបានសាកវានឹងបានយូរដែលហើយតាំងពីថ្នាក់រៀនទី៧នឹងមកហើយអី!បានផ្តាច់វានឹងនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរពូ?

ខ៖ កាលនេះនឹងខ្ញុំបានផ្តាច់បាន នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៩។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ៩៩ខ្ញុំបានផ្តាច់បាននឹងខ្ញុំនឹងនៅក្នុងមណ្ឌលនិគិសប្បទាននៅចោមចៅ។
អានឹងនៅពេលដែលខ្ញុំបានផ្តាច់ថ្នាំជាមុនដំបូង!ចឹងកាលនឹងខ្ញុំចាក់ថ្នាំហីរូអិនជាថ្នាំគ្រាប់។

ក៖ បាទ!ពូចឹងជីវិតទាំងពីពេលមុននឹងមកពូដឹងថាវាលំបាកខ្លាំងមែនទែនហើយចឹងថាវា...

ខ៖ វេទនាណាស់!

ក៖ វេទនាណាស់ បាទ!

ខ៖

ហើយខ្ញុំបានជាប់នៅក្នុងមណ្ឌលនិគិសប្បទានចោមចៅនឹងនៅក្នុងរយៈពេលបាន១ឆ្នាំ។ ហើយចឹងពេលដែលខ្ញុំនឹងបានចេញមកវិញនឹងបានជាខ្ញុំបានការប្រពន្ធនៅក្នុងឆ្នាំ២០០៣!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ខ្ញុំនឹងបានធ្វើឡាន១អី!នៅ...

ពេលនឹងខ្ញុំនឹងលាងម៉ូតូជាមួយនឹងប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនឹងបានប្រហែលជា១ឆ្នាំជាង។
ក៖ បាទ!បាទពូ!

ខ៖
ហើយខ្ញុំបានរៀននៅក្នុងអង្គមិត្តសំលាញ់! ផ្នែកកាត់សក់នឹងបានប្រហែលជា១ឆ្នាំ
ដែរ!

ក៖ បាទ!

ខ៖
អង្គការមិត្តសំលាញ់របស់យើងនឹងនៅខាងក្រោយវត្តបុទ្ទមយើងនឹងដែលគេបាន
អាណិតអាសូរដែលគេបានយកក្មេងនៅក្នុងមណ្ឌលនឹងយកទៅបង្រៀននឹងណា!
ខ្ញុំបានដាក់ឈ្មោះនៅក្នុងនឹងហើយនឹងដល់ពេលថ្ងៃជិតបានសញ្ញាណប័ត្រហើយនឹង
ងស្រាប់តែគេស៊ើបដឹងថាគ្រួសាររបស់យើងនឹងរាងគ្រាន់បើដែលចឹងក៏គេនឹងបា
នឈប់អោយយើងនឹងរៀនទៅ។

កាលពីមុនដំបូងនឹងបានកុំហុសគេថាខ្ញុំនឹងអត់ទាន់មានក្រុមគ្រួសារនោះទេ!
អត់នឹងមានម៉ែឪនឹងនោះទេថាខ្ញុំនឹងក៏ជាគេដក់ព្រានីងរស់នៅជាមួយនឹងគេ
ចឹងហើយចឹងគេនឹងអាណិតចឹងគេក៏យកយើងនឹងទៅបង្រៀនទៅកាលនុង។
ចឹងសំរាប់អង្គការនឹងគេយកតែអ្នកដែលក្រីក្រនោះទេ!

ក៖ បាទ!

ខ៖
ដល់ពេលគេបានស៊ើបដឹងថាគ្រួសាររបស់ខ្ញុំនឹងវាមានជីវភាពរាងគ្រាន់បើដែល
អាចនឹងជួរជានឹងចឹងក៏គេឈប់អោយ។

ក៖ ហី! ចឹងពេលនុងជីវិតរបស់ពូនឹងទៅយ៉ាងណាទៀតទៅ?

ខ៖
គេថាដូចជាលក្ខណៈដូចជាក្មេងព្រាដែលមនុស្សនឹងសង្គមគេមិនបានទទួលស្គាល់
!ហើយណាមួយជាមនុស្សដែលគ្មានគំលែចំពោះគ្រួសារ។

ក៖
ចឹងមានន័យថាពេលដែលពូបានចូលនៅក្នុងកន្លែងកុមារកំព្រានីងមុននឹងក៏
គ្រួសារពូអត់បានអោយពូចូលផ្ទះទេឬក៏កាត់បានកាត់ផ្តាច់តែម្តង?

ខ៖
អត់ទេ! កាលនុងកាត់បានអោយចូលផ្ទះនឹងជាធម្មតានឹងដែរនឹងកាលនឹងតែ
គ្រាន់តែថាខ្ញុំវាអត់ចង់ចូលផ្ទះ។

ក៖ ចូលថាមានអារម្មណ៍ខ្មាសអៀននឹងពួកគាត់។

ខ៖ ខ្មាសអៀន!

ក៖
បាទ! ចឹងពូកាលដែលពូនៅរៀននឹងពូមានបានចេះបានភាសាខ្មែររបស់យើងនឹង
ងបានល្អដែរឬទេ? ព្រោះអីដល់ថ្នាក់នឹងដឹងតែបានល្អហើយ! អាចនឹងចេះបាន
ព្រោះអីបានត្រឹមថ្នាក់អនុវិទ្យាល័យនឹងដល់វិទ្យាល័យហើយ!

ខ៖
តាមកំរិតសិក្សារបស់ខ្ញុំនឹងបើសិនជានិយាយទៅតាមគ្រងនឹងវាបានត្រឹមតែថ្នាក់
កំរិតព្រោះអីខ្ញុំមិនដែលចូលសាលា

ខ្ញុំជាក្មេងដែលមិនដែលបានចូលរៀននៅសាលារៀននោះទេ! អាសឹងគេហៅខ្ញុំថា
ជារ៉យដែលកំពង់តែនៅក្នុងវ័យមួយដែលគេហៅថាជារ៉យដែលផ្អែកផ្អើនជារ៉យដើរ
កាប់បាក់។

ក៖ បាទ!

ខ៖ នឹងហើយ!

ក៖ ហើយភាសាវិញនឹងពូរៀនបានប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖
ចំពោះភាសានឹងវិញខ្ញុំវាបានរៀនរាងក្នុងមដែរ។ ភាសាអង់គ្លេសនឹងបានម៉ាស៊ីម(ក្តួរសម)។

ក៖ ចេះសរសេរនឹងអាចចេះអានស្តាប់អីបាន?

ខ៖ បើសិនជាសរសេរអីនឹងរាងពិកបាកបនិចតែបើសិនជាអានវិញខ្ញុំរាងគ្រាន់បើ
ហើយបើសិនជាពាក្យនឹងវេយ្យាករណ៍អីនឹងបានខ្លះៗនឹងស្តាប់បានមួយចំនួនដែរ។
ក៖ បាទ! ចឹងអី! លោកពូអត់ដែលធ្វើស្រែចំការនោះទេត្រូវហេតុ?

ខ៖ ធ្វើស្រែចំការនឹងគឺខ្ញុំធ្លាប់តាំងពីខ្ញុំមានគ្រួសារមក។
ក៖ បាទ!

ខ៖ ខ្ញុំធ្លាប់បានធ្វើដែរ។
ក៖ នៅឯណាវិញ?

ខ៖ នៅខាងស្រុកស្វាយរៀង អី! នៅក្នុងខេត្តស្វាយរៀង។
ក៖ បាទចឹងជីវិតរបស់ពូបានឆ្លងកាត់ការងារអ្វីខ្លះដែរដើម្បីនឹងរកកំរៃនឹងចិញ្ចឹមជីវិត?

ខ៖ កាលពីមុននឹងខ្ញុំបាននៅជុំគ្នាជាមួយនឹងក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំនឹងខ្ញុំបានបង្កើត
មុខរបរដូចជាលក់មាន់ សាងមាន់ពីបងប្អូនយកមកលក់។
ក៖ បាទ!

ខ៖ ហើយខ្ញុំបើសិនជានិយាយទៅនឹងក៏បានរត់ម៉ូតូខុបនេះណា! វេតនាណាស់កាលពីមុន។
ក៖

បាទពូ! ហើយចឹងសំរាប់ជីវិតកាលពីមុនពេលនៅក្មេងៗមកដល់ជីវិតពេលឥឡូវនឹង
គឺបានផ្លាស់ប្តូរខ្លាំងដែរឬទេឬក៏បានផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងណាដែរ?

ខ៖ មកដល់ឥឡូវនឹងតាំងពីខ្ញុំកាលពីក្មេងនឹងមកដល់ពេលឥឡូវនេះនឹងបានផ្លាស់
ប្តូរច្រើនណាស់។

ខ្ញុំវាបានដឹងខ្លួនឯងនឹងច្រើនណាស់ថាវាយ៉ាងម៉េចទៅក្នុងសង្គមសព្វថ្ងៃនេះហើយ
កាលពីសម័យកាលពីមុននឹងដែលខ្ញុំបានធ្លាប់ស្វែងយល់នឹងគឺវាបានខុសប្លែង
គ្នាឆ្ងាយណាស់។

ក៖ អី!...

ខ៖ សម័យឥឡូវនឹងពេលសម័យមុននឹងបើសិនជាគិតទៅនឹងវាខុសគ្នាគ្រងអីកាលសម័យ
ដែលខ្ញុំកាលពីមុនគឺជាសម័យផ្ទេរសារនោះទេ

មានទូសព្រឹក្សាលត្រីអណ្តែងនោះទេ! តែមកដល់សម័យឥឡូវនេះនឹងគឺមានសុទ្ធតែ
អ៊ិនធឺណែត ហ្វេសប៊ុក ស្តាយ
ដែលអាចមើលឃើញរូបភាពបានគ្រាប់បែបយ៉ាងនឹងទាំងអស់មានព័ត៌មានដូច
ជា នៅក្នុងវាយហ្វាយ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ចឹងមកដល់ក្នុងសម័យឥឡូវនេះនឹងគឺវាបានខុសភ្នែកគ្នាឆ្ងាយណាស់។
ក៖ ហើយចឹងជីវិតរបស់ពូបានផ្លាស់ប្តូរតាមនឹងដែរ?

ខ៖ វាតាមដំណាក់កាលរបស់សង្គមហើយយើងមិនគិតតែរឿងបច្ចុប្បន្នហើយយើង
ក៏បានកែលម្អប្រែប្រួលផ្លូវមួយចំនួនដែលយើងបានធ្លាប់ដើរនៅលើផ្លូវខុសណា!
ក៖ បាទ!

ខ៖ យើងរកផ្លូវដែលល្អវិញរួចហើយខ្ញុំគិតថាអនាគតរបស់ខ្ញុំនឹងក៏មិនទៅបកក្រោយ
វិញដែរ បើសិនជាខ្ញុំនឹងបានបកក្រោយនឹងគឺ... ជាជីវិតរបស់ខ្ញុំគឺមានតែការទៅ
ចុះនរកនឹងវិញនឹងទេ។

ក៖ ត្រូវបាទ!

ខ៖ អានឹងហើយបើសិនជាខ្ញុំនឹងបានដើមចេញពីនរកនិងវិញហើយចឹងគឺខ្ញុំត្រូវរកផ្លូវសំរាប់ដើរទៅមុខទៀត។

ក៖ មានកត្តាអ្វីខ្លះដែរធ្វើអោយពូបានសំរេចចិត្តនឹងកែលម្អប្រែប្រួលខ្លួនឯងជាថ្មី?

ខ៖ ទី១នឹងអាយុរបស់ខ្ញុំគឺវាគ្រាន់តែច្រើនណាស់ទៅហើយ។

ក៖ ហី!...

ខ៖ ហើយអនាគតរបស់ខ្ញុំនឹងបើសិនជានេះទៀតនឹងគឺវាមិនអាចនឹងធ្វើការបកក្រោយនឹងបាននោះទេ!

មានតែពេលដែលយើងនឹងត្រូវធ្វើជាឪពុករបស់គេយើងត្រូវធ្វើជាជីវិតរបស់គេឥឡូវនឹង។

មកដល់ពេលសម័យឥឡូវនេះនឹងគឺខ្ញុំជាជីវិតរបស់គេនឹងក៏មានដែរព្រោះអីមានក្មួយៗរបស់ខ្ញុំខ្លះៗនឹងគេមានចៅហើយ។

ក៖ ចាស!

ខ៖ នឹងហើយបានជាខ្ញុំនឹងថាកុំអោយខ្មាស់កូនក្មួយចឹងហើយយើងត្រូវកែលម្អប្រែប្រួលខ្លួន។

ក៖ នឹងហើយ!

ខ៖ រួចហើយយើងនឹងរកអ្វីមួយដែលជាគោលដៅរបស់យើងនឹងអោយវាច្បាស់លាស់ដើម្បីនឹងរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិតរបស់យើងនឹងទៅថ្ងៃអនាគត។

ក៖ ចាសពូ!

ខ៖ ហើយកុំអោយគេវាយតម្លៃនោះសោះឡើយកុំអោយគេនឹងថាអោយថាឆ្កែកន្ទុយខ្លោងនៅតែខ្លោង។

ក៖ ហី!...

ខ៖ អានឹងណា!ហើយចឹងដល់ពេលមានពាក្យមួយម៉ាកនេះឡើងមនុស្សយើងដែលបានធ្លាប់តែខិតខំខ្លួនចុងដល់តែពេលយើងនឹងបានកែលម្អប្រែប្រួលយ៉ាងណាក៏ដោយក៏គេថាយើងនឹងនៅតែជាឆ្កែកន្ទុយខ្លោងនឹងដែរ។

ក៖ ហី!...

ខ៖ ពាក្យនឹងហើយដែលខ្ញុំបានថាអោយវិញថាបើសិនជាខ្ញុំនឹងមានកន្ទុយខ្លោងនឹងចាំមើលខ្ញុំនឹងធ្វើអោយវានឹងក្រងឡើងវិញ!

ចាស!ចាសពូ!ហើយពូចឹងមកដល់ពេលឥឡូវនេះចឹងតើពូមានមិត្តភក្តិឬក៏មាននរណាគេដែលបានជួយនឹងជំរុញពូបន្ថែមឬក៏បានជួយដល់ពូនៅពីខាងក្រោយដែរឬទេ?

ខ៖ មាននោះទេ!

មានមិត្តភក្តិល្អៗមានមួយចំនួនដូចជាប្អូនៗមួយចំនួនដែលវាបានជួយដឹងនាំខ្ញុំអោយដើរនៅក្នុងផ្លូវល្អៗមួយរយៈនេះនឹងខ្ញុំកំពុងតែថា

ឥឡូវនេះនឹងបានបោះឆ្នោតរួចហើយអស់ហើយបោះឆ្នោតហើយនឹងចាំមើលបានមួយរយៈទៀតនឹងខ្ញុំនឹងទៅរកការងារធ្វើដូចជាការងារសំណង់នឹងដើម្បីធ្វើហើយ! ដើម្បីមានការសន្សំលុយទុក។

ក៖ហី!...

ខ៖ សន្សំលុយទុកដើម្បីស្តី!គឺដើម្បីនឹងសំរាប់នៅក្នុងពេលថ្ងៃអនាគតដើម្បីអោយខ្ញុំនឹង

ដសន្សំអោយគេមើលថាតើគាត់បានស្គាល់កំលែរបស់មនុស្សដែលខំប្រឹងថាមនុស្សនឹងបានធ្លាប់តែអាក្រក់កាលពីមុននឹង!

ក៖ បាទ!

ខ៖ អោយសង្គមគេបានទទួលស្គាល់ឡើងវិញ!

ក៖

បាទ!ល្អមែនទែនបាទ!ហើយអី!ដូចជាពួកវានៅសម័យមុនៗដូចជាកាលពួកវានៅពីក្មេងឡើងនឹងពួកវាបានចូលចិត្តលេងអីគេខ្លះដែរដូចជាលេងល្បែងអី?

ខ៖

កាលនៅពីក្មេង!ខ្ញុំបានធ្លាប់លេងលោតកៅស៊ូអីនឹងជាមួយនឹងពួកស្រីៗនឹងមានលេងផ្នែកកៅស៊ូអីនឹង។

ក៖ ហេសៗ!

ខ៖ រាល់តែគេបានហៅខ្ញុំថាអាប៉េដេ(មនុស្សប្រុសភេទទី៣)នឹងរហូតកាលនឹង។

ក៖ បាទ!ចុះចំណែកឯមុខម្ហូបវិញនឹងតើពួកវាចូលចិត្តមុខម្ហូបអីគេដែរ?

ខ៖

មុខម្ហូបដែរឆ្មារបំបំផុតនឹងគឺប្រហុកចិញ្ចាម!ប្រហុកចិញ្ចាមជាមួយអី!...ជាមួយនឹងស្លឹកខ្ចឹមអីជាមួយនឹងក្រសុំអីនឹង។

ក៖ បាទពួកវាចូលចិត្តចឹង!

ខ៖ បាទ!

ក៖

ចុះផ្ទះវិញកាលពីសម័យមុនដែលពួកវានៅកាលពីក្មេងឡើយនឹងផ្ទះរបស់ពួកវាលក្ខណៈយ៉ាងម៉េចដែរ?

ខ៖

វាបានប្រែប្រួលកាលពីមុននឹងផ្ទះឈើតែមកដល់សម័យពេលឥឡូវនេះនឹងគេសាងសងសុទ្ធតែថ្មអស់ហើយ!

ក៖ ត្រូវហើយ!ហើយនឹងជាផ្ទះដែលនៅឯស្រុកកំណើតនឹងតែម្តង?

ខ៖ នឹងហើយវាជាផ្ទះនៅឯស្រុកកំណើតនៅឯនឹងតែម្តង។

កាលពីមុននឹងគេធ្វើសុទ្ធតែផ្ទះឈើតែមកដល់ពេលសម័យឥឡូវនេះនឹងគឺគេបានធ្វើសុទ្ធតែផ្ទះថ្ម។

ក៖ សំរាប់ផ្ទះរបស់ពួកវាលនឹងណាមិនសំរាប់ផ្ទះគេនោះទេ។

ខ៖ ផ្ទះរបស់ម្តាយខ្ញុំនឹងក៏ចឹងដែរ!

ក៖ ចឹងហ៎?

ខ៖ នឹងហើយ!ផ្ទះម្តាយរបស់ខ្ញុំនឹងនៅខាងក្រោយផ្សារមួយជួនផ្ទះថ្មល្ងែង។

ក៖

ចឹងអី!អីដូចជាឪពុករបស់ពួកវាវិញនឹងតើគាត់បានមានបន្ទូលអីសំរាប់ទុកអោយពួកវាដែរឬទេដូចជាកេរ្តិ៍អីដល់ពួកវាដែរឬទេ?

ខ៖

គ្មាននោះទេឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងគាត់បានស្តាប់ទៅនឹងយូរណាស់ទៅហើយ!តាំងពីនៅក្នុងសម័យរំដោះនឹងមក។

ក៖ ចឹងផ្ទះអីនឹងបានទៅលើបងប្អូនរបស់ពួកវានឹងមក?

ខ៖ បាទ!នឹង!

ក៖

ចឹងចុះពួកវាកាលពីសម័យសាងសងផ្ទះនៅក្នុងកាលពីសម័យមុននឹងតើពួកវាបាននៅដឹងដែរឬទេថាឪពុករបស់ពួកវាបានជួលគេឬក៏គាត់បានធ្វើផ្ទះនឹងដោយខ្លួនឯងឬក៏ពួកវាបានជួយកសាង?

ខ៖ បើសិនជាគិតទៅកាលពីនេះមកនឹង!

កាលនៅមួយជួរនៅឯផ្ទះរបស់ខ្ញុំនឹងគឺជាកន្លែងឃ្នាំងនោះទេ!

ក៖ ហី!...

ខ្សែសំរាប់ដែលជាកន្លែងគេយកផ្កាកអិញនឹង!
ក៖ បាទ!

ខ៖
ដែលជាកន្លែងសំរាប់អាពាហ៍ពិពិធកនឹងគេយកមកនេះនឹងទៅ! ចឹងហើយបានបន្ទាប់
មកនឹងបានជាមួយរបស់ខ្ញុំនឹងបានមកចាប់ដីនៅឯក្នុងកន្លែងនឹង!
ចឹងពេលបានចាប់ដីនៅកន្លែងនុងចឹងទៅកាលស្នាក់នៅអីនឹង
បានរស់នៅឯទីនុងរហូតមកតាំងពីពេលខ្ញុំបានដឹងក្តីមកម៉េះ។

ក៖
ចឹងកាលពីមុននឹងគឺជាឃ្លាំងនោះទេហើយចឹងកាលពីមុននឹងការធ្វើផ្ទះនឹងយ៉ាង
ម៉េចអីម៉េចពូអត់បានដឹងនោះទេណា?

ខ៖
កាលពីមុននឹងវាដូចជាសាលារៀននឹងមួយចឹងកាលនុងដូចជាបន្ទប់រៀននឹងមួយ
ៗនឹង។

ក៖ បាទ!
ខ៖ ដែលសំរាប់នឹងអោយសិស្សសាលារៀននឹងណា។

ក៖
នឹងហើយ! ប៉ុន្តែសំរាប់នឹងផ្ទះរបស់លោកពូនឹងតែម្តងណាផ្ទះនឹងមិនត្រូវកសាងចេញ
ជាគ្រួសារចឹងកាលពីមុននឹងផ្ទះនឹងមានបានកសាងឡើងឬក៏ជួលគេឬក៏ឪពុក
របស់ពូបានជាអ្នកដែលធ្វើ?

ខ៖
មិនមែនជានោះនោះទេ! មិនជា... និយាយចេះតែម្តងទៅកាលនឹងមិនបានជួលគេ
ក៏មិនបានធ្វើអីដែរព្រោះអីពីអតីតនឹងកាលដែលខ្ញុំបានបើកភ្នែករបស់ខ្ញុំបាន
ឃើញវានឹងឡើងមកក៏ខ្ញុំបានរស់នៅតាំងពីពេលយាយរបស់ខ្ញុំមកម៉្លេះ។

ក៖ បាទ!
ខ៖ នឹងហើយ!
ក៖ អីចឹង! លោកពូសួរអំពីសាសនាវិញសព្វថ្ងៃនេះនឹងតើលោកពូបានជឿទៅលើសាសនា
ព្រះពុទ្ធតើត្រូវដែរឬទេ?

ខ៖
ព្រះពុទ្ធក៏ដោយសាសនាអីក៏ដោយក៏ខ្ញុំជឿណា! តែបើសិនជាអោយខ្ញុំនឹងជឿក៏ខ្ញុំ
ជឿទៅលើសាសនាយេស៊ូជាង។

ក៖ មូលហេតុអ្វីដែរលោកពូ?

ខ៖
ព្រោះអីសាសនាយេស៊ូគឺជាការពិតដែលគាត់បានចង្អុលផ្លូវមកនឹងប្រាប់ដល់យើង
ឃើញនឹងជាក់ស្តែងនឹងតែម្តង! ហើយព្រះពុទ្ធវិញនឹងក៏បានត្រឹមតែមួយតាំងចិត្ត
នឹងស្ងប់នោះទេ! អោយបានតែផ្លូវកាយនឹងនោះទេតែបើសិនជាប្រាជ្ញាវិញនឹង
ក៏ចាញ់ខាងសាសនាព្រះយេស៊ូហើយកំនិតអីនឹង! ព្រោះគេបានសិក្សានៅក្នុងពេល
ឥឡូវនេះនឹងគឺវាជឿនលឿនណាស់! សម័យឥឡូវនេះនឹងវាបានជឿនលឿននឹងវា
យ៉ាងម៉េចព្រោះអីមកដល់ពេលសម័យឥឡូវនេះនឹងគឺវាបានបង្កើតអ្វីមួយដែល
ថ្មី!

អ្វីដែលថាវាមិនអាចនឹងបកក្រោយវិញបាននោះចឹងវាមានតែការបោះពួយទៅមុខ
ខ្លាចតែការឈានទៅមុខដូចជាប្អូន!

ដូចជាក្មួយនឹងចឹងកាលពីមុននឹងកាលពេលក្មួយបាននៅរៀនចឹងកាលនឹងបាន
រៀនត្រឹមតែបឋមនោះទេតែមកដល់ពេលសម័យឥឡូវនេះនឹងគឺបានរៀនដល់
សកលវិទ្យាល័យ។

ឥឡូវដូចជាក្មួយបានមកសម្ភាសនេះចឹងនេះហើយជាជីវិតដែលបានចាត់តែមក
ក៏ជាអតីតកាលបច្ចុប្បន្ននឹងអនាគតដែរខ្ញុំបានបែងចែកនឹងណា! ដែលគាត់
... បើសិនជានៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាវិញនឹងគេបានហៅថាព្រះពុទ្ធព្រះធម៌នឹងព្រះ

សង្ឃចឹងព្រះពុទ្ធព្រះធម៌និងព្រះសង្ឃនឹងបើសិនជាខ្ញុំបែងចែកណាគិតទៅគឺអតីត បច្ចុប្បន្ន

អនាគត!នេះហើយដែលគាត់ដឹងថាអ្វីទៅជាការប្រែប្រួលរបស់មនុស្សលោក។
កៈ ចាសព្រះចឹងសំរាប់នឹងសាសនាវិញនឹងតើវាមានឥទ្ធិពលយ៉ាងណាចំពោះពូដែរ?
ខៈ

សាសនានេះនឹងណាបើសិនជាយើងបានគិតទៅវាបានជះឥទ្ធិពលមួយចំនួនដែរ!
មានបុគ្គលមួយចំនួននឹងដែលវាបានបំពុលព្រះពុទ្ធសាសនានិងព្រះពុទ្ធសាសនា
នឹងហើយមានមួយចំនួននឹងទៀតក៏មានអ្នកដែលគេដឹងនាំសាសនាអោយបាន
ល្អនឹងហើយ!

កៈ ត្រូវចាស!

ខៈ

ហើយសំរាប់នឹងមនុស្សយើងវិញនឹងមានបុគ្គលម្នាក់ៗតែងតែគិតថាសាសនាវាមិន
សូវជាបានល្អណា!សាសនាមិនសូវបានល្អនឹងដោយសារតែបុគ្គលមួយចំនួនដែល
វាបានសំអុយឈ្មោះរបស់រឿងព្រះពុទ្ធសាសនានិងណា!បានគេបានគិតទៅនឹងគឺ
សាសនាគឺល្អណាស់បានដឹកនាំបុគ្គលអប់រំផ្លូវចិត្ត!

កៈ ចាសព្រះ!

ខៈ

ជួយពន្យល់ដើម្បីណែនាំអោយមនុស្សយើងធ្វើអំពើល្អ!មិនមែនទៅអោយមនុស្ស
យើងទៅចូលនៅក្នុងនរកនោះទេ!

កៈ នឹងហើយព្រះ!

ខៈ នឹងខាងព្រះពុទ្ធសាសនា។

កៈ ហី!ចាស!ក្រុមគ្រួសាររបស់លោកពូបានជឿទៅលើព្រះពុទ្ធសាសនា?

ខៈ គាត់ទាំងអស់គ្នាបានជឿទៅលើព្រះពុទ្ធសាសនា។

កៈ ដល់ពេលពូមានទស្សនៈជឿទៅលើព្រះយេស៊ូ។

ខៈ ជឿទៅលើព្រះយេស៊ូបាន!

កៈ ចឹងមកដល់ពេលសព្វថ្ងៃនេះនឹងបានទៅព្រះវិហារដែរឬទេ?

ខៈ

ខ្ញុំអត់សូវដែរបានទៅប៉ុន្មាននោះទេព្រះវិហារនោះ!បានតែធ្វើការបនស្រន់នៅឯ
ខាងក្រៅនឹងនោះទេ។

កៈ ចាស!

ខៈ ហើយខ្ញុំនេះអីនឹងគឺជាវហូត...ថ្វាយបង្គំព្រះអង្គតាម!

កៈ ព្រះគម្ពី?

ខៈ ព្រះគម្ពីអីគឺទៅតាមការអធិដ្ឋាន។

កៈ ចាសៗ!

ខៈ

បើសិនជាយើងនឹងអត់មានព្រះគុម្ពផងនឹងតើយើងនឹងត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េច!ហើយ
ខ្ញុំណាមួយទៅនឹងអត់សូវមានពេលទំនេរ

គួរតែគិតថានៅពេលអនាគតនឹងខ្ញុំគួរតែទៅរកស្តីដែរនឹងហើយ!ដើម្បីធ្វើអោយ
បានស៊ីនឹងដើម្បីចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ខ្លួនឯង។

កៈ

ចាសព្រះចឹងល្អមែនទែនដែលពូបានចេះ...ដូចថាពេលពូបានពិបាកចិត្តអីនឹងពូ
កព្រះណា!

ខៈ បាន!

កៈ

ចឹងតើពូនឹងអាចប្រាប់ដល់ខ្ញុំបានដែរឬទេថាពេលដែលពូពិបាកចិត្តម្តងៗ!តាំង
ពីជាមួយនឹងការអធិដ្ឋានហើយនឹងតើពូមានបានធ្វើអ្វីខ្លះទៀតដើម្បីបំបាត់ការ
ពិបាកចិត្តរបស់ពូណា?

ខ៖
ទី១នឹងបើសិនជានិយាយទៅការពិបាកចិត្តនេះនឹងវាមានការច្រើនណាស់ដែល
យើងបានពិបាកចឹងមានពេលខ្លះទី១គឺខ្ញុំបានផឹកស្រាដើម្បីកុំអោយពិបាកចិត្ត
នឹងក៏មានដែរណា!

ក៖ហី!

ខ៖
ជួនកាលនឹងទៅខ្ញុំទៅរកកន្លែងដែលស្ងាត់ដើម្បីអង្គុយហូបអាហារព្រោះអីសោកស្តាយ។
ក៖ ហី!...

ខ៖
ពាក្យថាសោកស្តាយនឹងគឺជាកំហុសដែលយើងនឹងបានធ្វើចឹងរួចហើយយើងក៏បាន
នក៏ក៏មានតែយើងបានលេងសើចនោះទេមានបងប្អូននិងការធ្វើបន្ទុកនោះ
ទេដើម្បីកាត់បន្ថយការឈឺចាប់អានេះដូចជាបទពិសោធន៍នឹងវាមានច្រើនណាស់
បើនិយាយទៅនឹងយើងមិនអាចនឹងនិយាយបានអស់នោះទេអាការនឹង!

នេះចឹងពេលខ្លះទៅខ្លះបានអធិដ្ឋានរកព្រះអង្គថា
ព្រះអង្គអើយ!សូមអោយកូនបានបាត់ទោសបាត់ភ័យប្រួយទៅនឹង។
ក៖ហី!ចាសព្យាបាលចុះចំណែកឯបញ្ហាជីវិតវិញតើអីគេខ្លះដែរពូមានហើយពូបានធ្លាប់ឆ្លង
ឯមក

ហើយបានកាត់ជួបប្រទះដែលវាបានធ្វើអោយជីវិតរបស់ពូនឹកឃើញមិនភ្លេច
សោះនោះឡើយណា?

ខ៖
ទី១នឹងគឺខ្ញុំបានធ្លាប់ធ្វើបាបក្រុមគ្រួសារហើយខ្ញុំក៏ធ្លាប់ជួយគ្រួសារដែលខ្ញុំបាន
ចង់ចាំមិនអស់! លក្ខណៈដែលខ្ញុំបានជួយគ្រួសារនឹងគឺខ្ញុំមាន
តែសំរាប់មួយចំនួនដែរខ្ញុំនឹងមិនបានជួយគ្រួសារដែលមានខ្ញុំបានធ្វើបាបគ្រួសារ
របស់ខ្ញុំដែលវាបានធ្វើអោយខ្ញុំសោកស្តាយអស់មួយជីវិត!

ក៖ ហី!...

ខ៖
នែស!កំហុសនឹងហើយដែលខ្ញុំមិនថាខ្ញុំនឹងមិនបកក្រោយហើយខ្ញុំមិនថយទេ!ខ្ញុំ
មានតែឈានដើរទៅមុខដើម្បីអោយគ្រួសាររបស់ខ្ញុំគេបានទទួលស្គាល់យកខ្ញុំវិញ។
ក៖ ចាសត្រូវហើយលោកព្យាបាលមានតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ?

ខ៖ បានមានតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ។

ក៖
ចុះចំពោះបទពិសោធន៍ល្អៗរបស់ពូវិញដែលវាបានធ្វើអោយពូបាននឹកឃើញឡើង
នឹងបានសប្បាយចិត្តនឹងមានដែលឬទេ?

ខ៖ មានទី១នឹងគឺខ្ញុំបានរកការងារបានធ្វើ
ទី២គឺខ្ញុំរកលុយដើម្បីនឹងចិញ្ចឹមខ្លួនឯង
ទី៣ខ្ញុំរកប្រាក់ចំណូលបានខ្លះៗដើម្បីនឹងផ្តល់ដល់កូនចៅរបស់ខ្ញុំ។

ក៖ ចាស!ចឹងទាំងអស់នឹងក៏វាបានធ្វើអោយពូបានសប្បាយចិត្ត?

ខ៖ បាទ!

ក៖
ចាសចឹងពូ!ជាទីបញ្ចប់តើពូអនុញ្ញាតដើម្បីអោយខ្ញុំយកសំលេងរបស់ពូយកទៅដាក់
ក្នុងវេបសាយរបស់ខាងសាលាដើម្បីនឹងចែកចាយអោយដល់កូនចៅជំនាន់
ក្រោយគេបានស្តាប់ដែរឬទេ?

ខ៖ បាទ!

ក៖ ចាស!

ខ៖
ដើម្បីអោយអី!... ក្មេងៗជំនាន់ក្រោយនឹងគេបានធ្វើការស្វែងយកថាអ្វីទៅដែលល្អ
ហើយនឹងមានអ្វីទៅដែរអាក្រក់។

ក៖ ចាសនឹងហើយពូ!

ខ៖ ហើយអ្វីទៅនឹងជាភាពជាក់ស្តែងនឹងមានអ្វីទៅជាការពិត។

ក៖ ចាស!

ខ៖ មានមួយជីវិតនឹងមានបានឃើញហើយថានៅក្នុងសង្គមរបស់ខ្មែរយើងឥឡូវ

អតីត បច្ចុប្បន្ននឹងអនាគត

ដែលយើងបានមើលឃើញហើយក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននឹងមានបងប្អូនកូនក្មួយផ្លូវ

ទៅនរកនឹងផ្លូវទៅកន្លែងល្អ។

ក៖ ហី!...

ខ៖ ហើយពូបានពន្យល់ណែនាំហើយប្រយ័ត្ននឹងចុះនរកនឹងណា!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ត្រូវទៅតាមផ្លូវល្អ! ចឹងបានវាធ្វើអោយយើងរុងរឿង។

ក៖ នឹងហើយពូ!

ខ៖ ហើយសង្គមគឺថាកុំចង់សាកអោយសោះអារបស់ថ្មី!

ក៖ ចាស!

ខ៖

វាក្មេងកំលែនៅក្នុងជីវិតនឹងនោះទេមានតែសង្គមគេបានស្អប់ខ្ពើម! ហើយគេមិនទទួលស្គាល់។

ក៖

ចាសពូចឹងពូជាចុងក្រោយតើពូមានពាក្យពេជ្យដែលចង់ធ្វើការបណ្តាំផ្ទេរបន្តទៀតដើម្បីទុកអោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយគេបានស្អប់ដែរ?

ខ៖

មានតែពាក្យ១ម៉ាត់នៅទេគឺជូនពរដល់កូនក្មួយអោយសិក្សាអោយមានកំណើត

ហើយអនាគតទៅនឹងអោយបានក្លាយជាបណ្ឌិតសាស្ត្រចារ្យទាំងអស់

ហើយកុំអោយជីវិតបានជួបប្រទះដូចជារូបពូកុំផ្គូផ្គងជីវិតអ្នកលេងថ្នាំ

អ្នកជក់ថ្នាំគឺវាក្មេងកំលែនោះទេនៅក្នុងជីវិត។

ក៖ ចាស!

ខ៖ ហើយនៅក្នុងជីវិតនេះពូសូមធ្វើការផ្តាំផ្ទេរថាកុំសាកល្បងល្អជាង

ខំប្រឹងរៀនដើម្បីអនាគត។

ក៖ ចាស!

ខ៖ ពូមានតែពាក្យតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ!

ពូសូមជូនពរដល់ក្មួយៗអោយព្រះប្រទានពរអោយប្រឡងជាប់! ព្រះប្រទានពរ។

ក៖ ចាស! អរគុណពូច្រើន!

ខ៖ បាទ!

ក៖

ហើយពូក៏ដូចគ្នាសង្ឃឹមថាព្រះនឹងប្រទានពរដល់អនាគតរបស់ពូព្រមទាំងក្តីប្រាថ្នារបស់ពូសំរាប់នឹងអនាគតថ្មីនឹងបានចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃនេះឡើងទៅ

សូមអោយព្រះអង្គប្រទានពរដល់ពូបានជួបតែរឿងល្អៗហើយនឹងជួយកំលាំងកាយនិងកំលាំងចិត្តរបស់ពូអោយបានរឹងមាំជាងមុន

ហើយអោយរឹតតែបានជួបជ័យជំនះដែរលោកពូ។

ក៖ បាទ! អាម៉ែន។

ខ៖ ចាស!